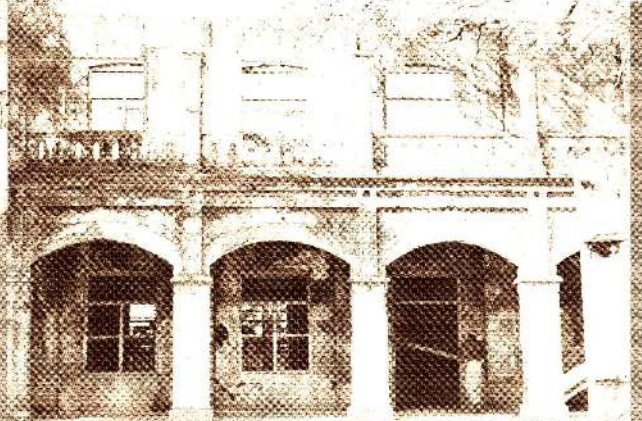
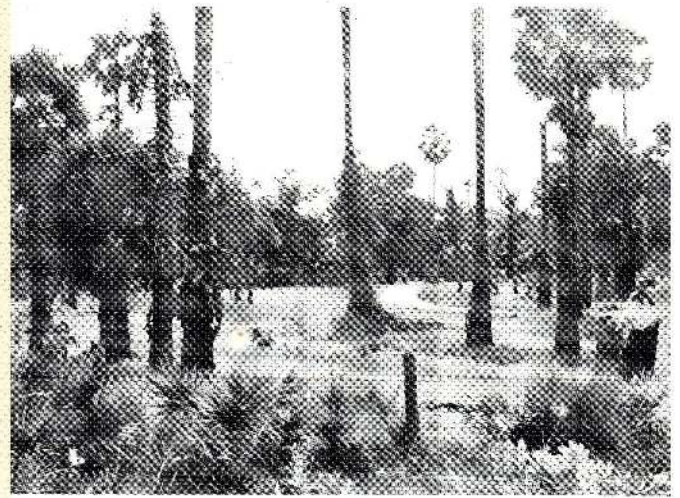

தமிழ்ப்பரண

பீஸெபஸ்ட் துய்ழாஸய பத்ராவது ஆணர்ருவழா
Zehn jähriges Jubiläum der tamilischen Schule Bielefeld

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில்முதல்தே இன ஒருங்கிணைப்பு முகம் கொடுத்து, இனக் கலவரங்களில் உடைமைகளை இழந்துகொண்ட நம் தமிழ்சமுதாயம், 1983இல் இடம் பெற்று அரசு ஏவல் இன்படுகொலைகளோடு ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்துவந்த சொந்த மண்ணிலேயே அகதிக் கோலம் புண்டது தமிழ்ப்பாரம்பரிய மண்ணின் வீடுவாசல்கள், கோவில்கள், கல்விக்கூடங்கள் போன்றவை அரசு படைகளின் கண்டிப்புத்தனமான அடாவடித்தனத்தில் சிதிலமடைந்தன. உயிரைக் காக்க முற்பட்ட மக்கள் மண்ணிலேயும் மண்ணுக்கு வெளியேயும் சிதறி ஓடி, மண்ணிலும் புலத்திலும் அலைத்துலக அகதிகளாக, அகதிமுகாம்களில் தஞ்சுக்கோலம் புண்டார்கள்.

தஞ்சாவூர் மாநகரம் ஈ.ப.பகுதியில் சொந்தியர்கள் அடையாள உருவாக்கம் உட்காக்க கண்டிப்பு நாடுகள் க்கொடுக்க கட்டாதி சாயத்தினால் உருவாக்கம் பங்கொடுக்க உடையகரம் வந்து பாரம்பரிய மண்ணின் உருவென்று கண்ணிய உடைத்துள்ள தலைவர் சொந்த விடுகளில் நம் மக்கள் ஏழாடினால் ஒரு தண்ணீரமை மண்ணிலே விட்டே புலத்திலே தாம் இன்ன புதிய அறிவு, சொந்திப் நாடு வளங்களை எழுந்த தமிழரமை மாணவர்கள் அகதிக் கோலம் மண்ணின் கோவகளை நன்றிபெற்று அகதிக் வீணவிலே குதி கோலம்.

வாழ்த்துரை

நாற்பத்தைந்து பிள்ளைகளை இணைத்து மூன்று ஆசிரியர்களைக் கொண்டு பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு 5.2.1994 இல் தொடங்கப்பட்ட பீலபெல்ட் தமிழாலயம் இன்று இருநாறு பிள்ளைகளையும் பதினெட்டு ஆசிரியர்களையும் கொண்டு சிறப்புற இயங்கி வருவதே அது தொடங்கப்பட்டதன் நோக்கம் சீர்பெற ஈடேறி வருவதைக்காட்டுகின்றது.

மழலையர் நிலையிலிருந்து ஆண்டு-10 வரையான எம்மிளஞ் செல்வங்களுக்குத் தாய்மொழிக் கல்வியைப் புகட்டி வரும் பீலபெல்ட் தமிழாலயம், தொண்டுளத்தோடு கல்விப்பணியாற்றிவரும் ஆசிரியர்களுக்கான அறிவூட்டற் கூடல்களையும் பெற்றோர்களுக்கான அறிவூட்டற் கூடல்களையும் சீராக நடத்தி வருவதும் "இனி" எனும் இனிய மாத இதழை மாணவர்களுக்காக நடத்தி வருவதும் வரவேற்கத்தக்க செயற்பாடாகும்.

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை

-அதி.40 குறள்400

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கேற்ப நிலைத்த புகழையும் அருஞ்சிறப்பையும் தரும் பெருஞ்செல்வமான கல்வியைப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ்ச் சிறார்க்கு வழங்கும் பணியைமேற்கொண்டு வரும் பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தின் அருஞ்செயலைப் பாராட்டுவதோடு தமிழாலயத்தின் பணி தொடர வாழ்த்துகின்றோம்.

நன்றி

வெ. இளங்குமரன்,
பொறுப்பாளர்,
தமிழ்நாடுகல்விக் கழகம்,
தமிழ்நாடு.

Bielefeld

Stadt Bielefeld
Der Oberbürgermeister

**Büro des
Oberbürgermeisters
Ausländerbeauftragte**

Neues Rathaus
Nidenwall 23

Auskunft gibt Ihnen:
Frau Grewe
2. Etage / Flur G / Zimmer G 218

Telefon (05 21) 51 - 34 03
Telefax (05 21) 51 - 60 19
Internet <http://www.bielefeld.de>
E-Mail: interkulturelles.buero@bielefeld.de

Bielefeld
04.06.2004

Lieferanschrift
Stadt Bielefeld
Neues Rathaus
Nidenwall 23
D-33602 Bielefeld

Sprechzeiten
Montag - Freitag 08.00 - 12.00 Uhr
Donnerstag 08.00 - 12.00 Uhr
14.00 - 18.00 Uhr
im übrigen nach Vereinbarung

Konten der Stadtkasse Bielefeld
Sparkasse Bielefeld Nr. 26
(BLZ 480 501 6 1)
und bei weiteren
Bielefelder Geldinstituten
Postbank Hannover Nr. 20-307
(BLZ 250 100 3 0)

Vor zehn Jahren organisierte eine kleine Gruppe von tamilischen Bürgerinnen und Bürger ein Unterrichtsangebot für ihre Kinder und Jugendlichen.

Ihr Anliegen war es, die Sprache und Kultur ihres Herkunftslandes an die nachfolgende Generation, die z.T. bereits hier geboren wurde, weiterzugeben.

Mich hat beeindruckt, mit welchem großen Engagement sich die Gruppe für dieses Ziel eingesetzt hat. Innerhalb von kurzer Zeit wurden Unterrichtspläne aufgestellt, Lehrkräfte gefunden und in Zusammenarbeit mit Pädagogen neue Materialien entwickelt. Die Organisatoren haben dafür große Mühe und Kosten investiert. Daraus wird deutlich, welche Bedeutung der Erhalt und die Weitergabe der Sprache und Kultur an ihre Kinder für die ehemaligen Flüchtlinge aus Sri Lanka hat. Inzwischen besuchen regelmäßig fast 200 Kinder die „tamilische Schule“ in den Räumen des Internationalen Begegnungszentrum IBZ. Neben dem muttersprachlichen Unterricht werden Tanz- und Theaterkurse angeboten und Veranstaltungen organisiert.

Die ehemaligen Initiatoren haben zwischenzeitlich einen Verein, den Tamilischen Kultur- und Bildungsverein e.V., gegründet. Der Verein trifft sich ebenfalls in den Räumen des IBZ.

In den vergangenen Jahren gab es wiederholt Kooperationen mit dem Tamilischen Kultur- und Bildungsverein. Es wurden gemeinsam Veranstaltungen organisiert oder der Verein bzw. die Schule hat bei öffentlichen Anlässen kulturelle Beiträge geleistet.

Die Zusammenarbeit war immer positiv und erfolgreich.

Ich bin von der Arbeit und dem Engagement der Initiatoren beeindruckt und ich halte es für bedeutsam, dass insbesondere kleinere Minderheiten wie auch die Gruppe der Tamilen aus Sri Lanka sich neben der Integration in diese Gesellschaft auch darum bemüht, ihre kulturelle Identität zu bewahren und weiterzugeben.

Ich gratuliere dem Verein und der Schule zum zehnjährigen Bestehen und wünsche weiterhin viel Erfolg mit ihrer Arbeit!

Frau Grewe

தமிழ்க் கல்விக் கழகம் யேர்மனி

தமிழாலயங்களின் கல்வி, கலை, விளையாட்டு ஒருங்கிணைப்பு

Tamilische Bildungsvereinigung e.V.

Bildung, Kultur und Sport

வாழ்த்துகின்றோம்

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்” என்ற பாரதியின் கனவு தமிழீழத் தமிழர் புலப் பெயர்வால் நனவாகியுள்ளது. அதே வேளை, புலத்தில் வாழும் இன்றைய இளஞ்சந்ததியினரிடையே எதிர்காலத்தில் தமிழ் வாழுமா என்ற கேள்வியும் ஏற்பட்டுள்ளது.

இளைய தலைமுறையினர் தமிழை வளர்த்தெடுத்து, நம் மொழி வாழ, வளர, வழிசமைத்தாலன்றி, புலத்திலே தமிழ் அழிந்து விடும். தமிழழிந்தால் தமிழர் சகலதையும் இழந்து, முகங்களைத் தொலைத்தவர்களாக வாழ நேரிடும். இந்நிலையில், இளம் சந்ததியினரே புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே தமிழை வாழவைக்கும் பொறுப்புடையவராவார்.

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றிநான்காம் ஆண்டு நாற்பத்தைந்து மாணவர்களுடனும் மூன்று ஆசிரியர்களுடனும் ஆரம்பமான பீலபெல்ட் தமிழாலயம் இன்று இருநூறு மாணவர்களுடனும் பதினெட்டு ஆசிரியர்களுடனும் வளர்ச்சி கண்டு யேர்மனியின் பாரிய தமிழாலயமாகத் திகழ்கின்றது. இவ்வாலயம் தமிழ் மொழி ஊட்டலுக்கும் கலைக் கல்விக்கும் முன்னுரிமை வழங்கி வருவது பாராட்டுதற்குரியது. இங்கு பயிலும் மாணவர்கள் உலகத் தமிழர் இயக்கக் கல்விப் பணி ஆண்டுதோறும் நடத்தி வரும் பொதுத்தேர்வு, தமிழ்த்திறன் போட்டி, விளையாட்டுப் போட்டி ஆகியவற்றிலும் பங்குகொண்டு பரிசில்கள் பெற்றுத் தமிழாலயத்துக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

இங்கு கல்வி கற்ற மாணவர்கள் பத்தாம் ஆண்டு சித்தியடைந்து மாணவ ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுவது மகிழ்ச்சிக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாகும்.

இப்பணியில் தம்மை அர்ப்பணித்து, சிறந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகின்ற நிர்வாகத்தினரையும் தாயகப் பற்றுடன் ஊதியமற்ற தூய பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களையும் தமது பிள்ளைகள் தமிழர்களாகச் சிறந்த வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்ற உணர்வோடு அவர்களை வளர்த்து வருகின்ற பெற்றோர்களையும் பாராட்டி, விழா சிறப்புறவும் பீலபெல்ட் தமிழாலயம் பல வெற்றிப்படிகளைக் கடந்து யேர்மனியிலே முன்னோடித் தமிழாலயமாகத் திகழவும் தமிழ்க் கல்விக் கழகம் சார்பிலே வாழ்த்துகின்றோம்.

வளர்க தமிழ்! வாழ்க தமிழாலயம்!

இ. நாகலிங்கம்

பொறுப்பாளர்

தமிழ்க் கல்விக் கழகம்

யேர்மனி

யேர்மனி

Grußwort

Eine Erfolgsgeschichte

Im Februar 1994 begann der TAMILISCHE KULTUR- und BILDUNGSVEREIN e.V. damit, in den Räumen des Internationalen Begegnungszentrums Friedenshaus e.V. (IBZ) muttersprachlichen Unterricht durchzuführen. Der Unterricht fand zunächst mit einer überschaubaren Zahl von Schülerinnen und Schülern in drei Gruppenräumen statt.

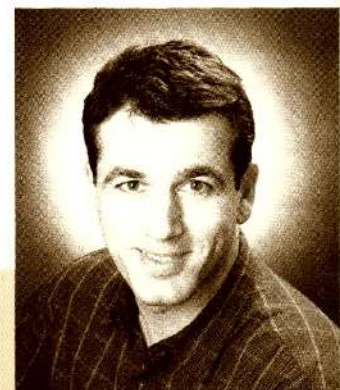
Von diesen bescheidenen Anfängen hat sich der TAMILISCHE KULTUR- und BILDUNGSVEREIN (TKBV) inzwischen zur größten Mitgliedsgruppe des IBZ entwickelt. Fast 200 Kinder und Jugendliche werden Woche für Woche in zehn Klassen in tamilischer Sprache unterrichtet. Man kann sagen, jeden Samstag verwandelt sich das IBZ in ein ‚tamilisches Zentrum‘.

Es ist eine der zentralen Aufgaben des IBZ, als Treffpunkt und Zentrum für Zuwanderergruppen zu dienen. Fast 20 Gruppen und Vereine aus drei Kontinenten nutzen die Räumlichkeiten des IBZ für ihre Anliegen und beteiligen sich an seiner Weiterentwicklung. Die Aktiven des TAMILISCHEN KULTUR- und BILDUNGSVEREINS haben sehr schnell begonnen, sich in den Gremien des Hauses zu engagieren. Ihre Sprecher sind seit Beginn ihrer IBZ-Mitgliedschaft im ehrenamtlich tätigen Vorstand des IBZ vertreten und übernehmen auf diese Weise Verantwortung für die Entwicklung des gesamten Vereins. An zahlreichen Kulturfesten hat sich der TAMILISCHE KULTUR- und BILDUNGSVEREIN mit traditionellen Tanzdarbietungen und Informationsausstellungen über die Situation in Sri Lanka beteiligt. Der Charakter des IBZ als der eines bunten, multikulturellen Hauses wurde und wird durch die Präsenz und die Aktivitäten des TAMILISCHEN KULTUR- und BILDUNGSVEREINS in bester Weise mitgeprägt.

Die Durchführung eines muttersprachlichen Unterrichts in einer völlig fremden kulturellen Umgebung wirft eine Reihe von Problemen auf, von denen die Raumbeschaffung eines der kleinsten ist. Ein größeres ist das verfügbare Unterrichtsmaterial, das in der Regel nicht auf die kulturelle Umgebung der ‚neuen Heimat‘ ausgerichtet ist und Gefahr läuft, die Lebenswelt der hier aufwachsenden Kinder und Jugendlichen nicht zu erreichen. Die Aktiven des TKBV haben dies früh erkannt, sich jedoch nicht mit dem Beklagen des Mangels zufriedengegeben. In einem mehrjährigen Prozess und unter Einbezug renommierter tamilischer SprachwissenschaftlerInnen wurden völlig neue Unterrichtsmaterialien entwickelt und produziert. Diese Materialien leisten den Brückenschlag zwischen den Lebensumständen in den westlichen Exilländern und der tamilischen Traditionen und werden inzwischen in den tamilischen Communities weltweit eingesetzt. Es ist dem Autor dieser Zeilen eine besonders angenehme Erinnerung, in der Konzeptionsphase dieses Mammutprojekts organisatorisch unterstützend tätig gewesen sein zu können.

Inmitten zahlreicher erfreulicher Erlebnisse und Begegnungen in der interkulturellen Arbeit ist die Mitarbeit und Präsenz des TAMILISCHEN KULTUR- und BILDUNGSVEREINS im IBZ eine besonders bereichernde Erfahrung für uns alle. Wir wünschen dem Verein eine erfolgreiche Zukunft und eine weiterhin vertrauensvolle und fruchtbare Zusammenarbeit.

Peter Geiger
hauptamtlicher Mitarbeiter im IBZ

வாழ்த்துச் செய்தி

24.03.2004

நமது மண்ணில் வாழ்வோடு வாழ்வாக இருக்கும் தமிழ், புலம்பெயர் நிலையில் நம் மவர்களுக்கு “ஆலயமாக மாறுவது” ஆச்சரியமில்லை.

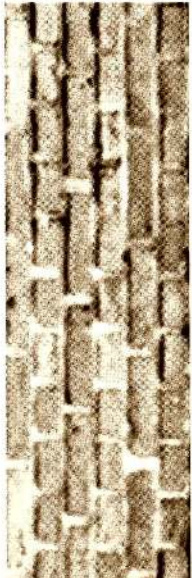
ஆலயம் எனும் கருதுகோள் உள்ளடக்கி நிற்கும் நம்பிக்கை, வியப்புணர்வு, வாழ்க்கைக்கான அத்தியாவசியப் பிடிமானம் என்பவற்றை ஆலயம் குறிப்பிடுகின்றது.

எனவேதான் புகலிட நிலையில் தமிழாலயங்கள் அத்தியாவசியமாகின்றன. பல்கிப் பெருகிச் சிறக்கின்றன.

ஜேர்மனியின் பீல்பெல்டில் உள்ள தமிழாலயத் தமிழ் வகுப்புகள் திருமதி நிர்மலாதேவி வரதராஜாவின் செயல் ஊக்கத்திறன் காரணமாகவும் இலக்குத் தெளிவு காரணமாகவும் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒழுங்கமைப்புத் திறனுடன் வளர்ந்துள்ளன. இந்தப் பள்ளிக் கூடத்தின் வரலாறு அதற்கான நிரூபணமாகின்றது.

தமிழ் பயிற்றலென்பது புகலிட நிலையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணுவதற்கான உயிர்க் கயிற்றை ஊக்கத்துடனும் உன்னிப்புடனும் பிடித்துக் கொள்வதற்கான ஒரு பயில்வேயாகும். நாம் படிக்கும் தமிழ் மூலம் அடையாளங்களைத் தெரிந்து கொள்வதோடு அந்த அடையாளங்களின் மனிதாயத அடிப்படைகளையும் கண்டறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். திரு. திருமதி வரதராஜாவின் பணி மேலும் சிறக்க என் வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ் எங்கள் உயிர்ப்பின் இருப்பு

அன்புடன்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
தகைசார் ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர்
கொழும்பு 6

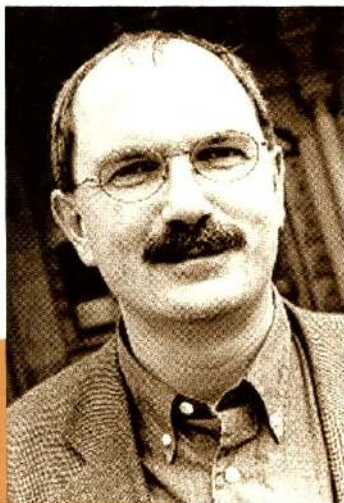
Grußwort zum 10jährigen Bestehen der „Tamilischen Schule Bielefeld“

Es muss Ende 1993 gewesen sein, als Sivasothy Varatharajah zum Vorstand des Internationalen Begegnungszentrums (IBZ) kam und seine Idee von einer Schule für die tamilischen Kinder in Bielefeld vorstellte. Die Schule sollte jeweils am Samstag in den Räumen des IBZ stattfinden.

Am ersten Schultag am 5. Februar 1994 nahmen 45 Schülerinnen und Schüler in 6 Klassen teil. Drei Lehrer unterrichteten sie in der tamilischen Sprache und in tamilischer Kultur. Fortan erklangen im IBZ auch tamilische Instrumente, wurden tamilische Feste, z.B. das Pongal-Fest, gefeiert. Bei Hausfesten waren die tamilischen Kinder stets dabei und ihre Eltern, die das Haus durch den dort ansässigen Bielefelder Flüchtlingsrat oft schon kannten, sowieso!

Zehn Jahre später hat sich die tamilische Schule prächtig entwickelt: derzeit nehmen 200 Schülerinnen und Schüler aus Bielefeld und der gesamten Region Ostwestfalen (Lippe, Herford, Gütersloh, Paderborn) am Unterricht teil. 18 Lehrerinnen und Lehrer sind mittlerweile hier tätig und die Zahl der Klassen hat sich auf 12 erhöht. Nach wie vor sind alle Lehrer und Mitarbeiter der Schule ehrenamtlich tätig. Aus dem Leben der Bielefelder Tamilen ist die Schule nicht mehr wegzudenken! Denn sie kümmert sich nicht nur um die Kinder, sondern auch um die Eltern, die sich ebenso jeden Samstag im IBZ treffen.

Ich wünsche der tamilischen Schule in Bielefeld noch viele weitere Jahre und weiterhin viele interessierte Schülerinnen und Schüler. Denn die Sprache ist der Schlüssel zur Kultur und sie stellt die Verbindung zu dem fernen Land her, aus dem die Eltern oder Großeltern fliehen mussten. Den Verantwortlichen der Schule wünsche ich weiterhin gutes Durchhaltevermögen und stets den notwendigen Nachwuchs, der notwendig ist, dieses wichtige Schulprojekt weiterzuführen!

Klaus Rees

Ratsmitglied und Fraktionsgeschäftsführer
Bündnis 90/Die GRÜNEN Bielefeld
und
ehemaliger Mitarbeiter des IBZ-Friedenshauses.

புலத்துப் பரண் மண்ணின் தேட்டமாக!

அறிமுகம்

புலம் பெயர்ந்து புதிதாகக் காலூன்றிய இளம் சமூகம் ஒன்று, தேவைகண்டு ஒன்றுதிரண்டு, விதை விதைத்து, நீர் பாய்ச்சி, நாற்று நட்டு, பரண் ஏறிப் புனம் காத்து, அரிவுவெட்டி, போரடித்து, துலக்கிய செந்நெல் மணிகளைப் பானையிலிட்டுப் புதிர் இடும் இனிய நாளாக பீலபெல்ட் தமிழாலயப் பத்தாண்டு நிறைவு அறுவடைச் சாதனையை என்னால் பார்க்க முடிகிறது.

இனச்சிதறல்

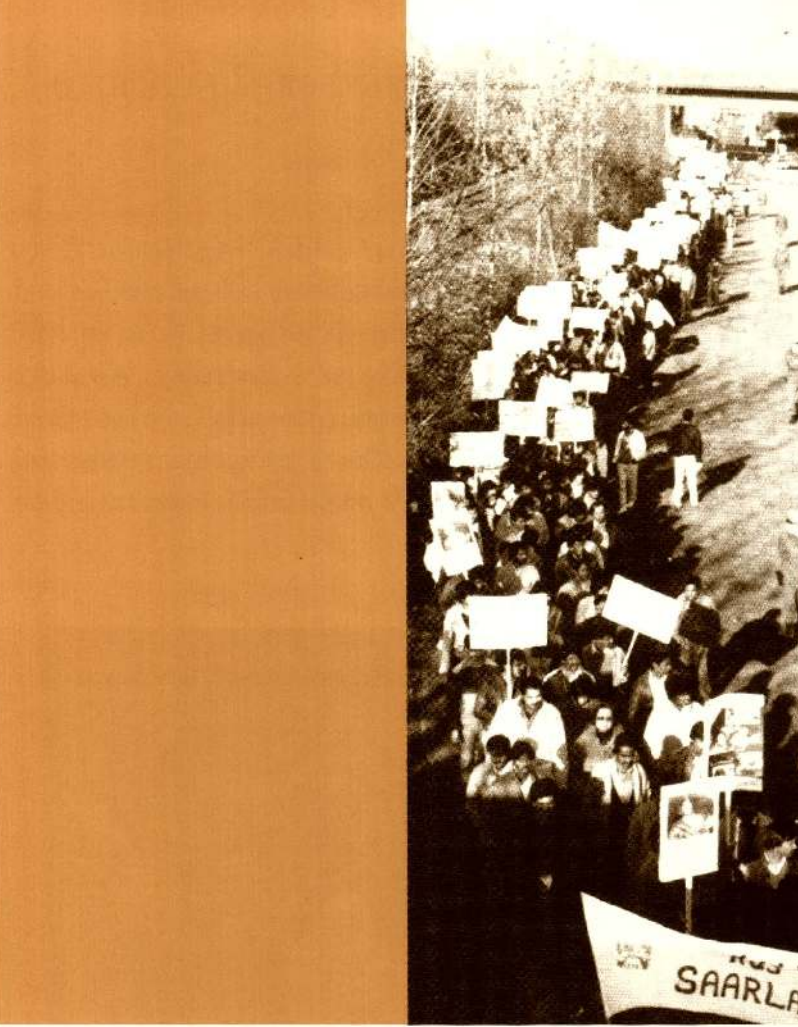
நாட்டிலே இடம் பெற்ற இனக் கருவறுப்புக் கொடுமைக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது, வெற்றுக் கையினராகப் பலதிக்கும் சிதறி ஓடி, வெவ்வேறு நாடுகளில், வெவ்வேறு பகுதிகளில் குடிபுகுந்த தமிழ் மக்கள், அங்குள்ள அரசுகளின் தயவிலே தங்கியிராது, தம் சொந்தக் காலிலே நிற்கவும், தம் தேவைகளைத் தாமே நிறைவேற்றவும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் அறுவடையாகவே கல்விக் கூடச் சாதனைகளை நாம் கணிக்கவேண்டும்.

கல்விக் கூடம் செயற்பட்ட பத்தாண்டுகளை மட்டுமல்லாது, புலம் பெயர்ந்த நம் தமிழ்ச் சமூகம், தான் சென்றடைந்த நாடு நகரங்களில் உறுதியாகக் காலூன்ற முற்பட்ட முதற் பத்தாண்டுகளைக்கூட நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே இன ஒடுக்கலுக்கு முகம் கொடுத்து, இனக் கலவரங்களில் உடைமைகளை இழந்துவந்த நம் தமிழ்ச்சமூகம், ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து எண்பத்திமூன்றில் இடம் பெற்ற அரச ஏவல் இனப்படுகொலைகளோடு ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்துவந்த சொந்த மண்ணிலேயே அகதிக் கோலம் பூண்டது. தமிழ்ப்பாரம்பரிய மண்ணின் வீடு வாசல்கள், கோவில்கள், கல்விக் கூடங்கள் போன்றவை அரச படைகளின் கண் மூடித்தனமான அடாவடித்தனத்திற் சிதிலமடைந்தன. உயிரைக் காக்க முற்பட்ட மக்கள், மண்ணிலேயும் மண்ணுக்கு வெளியேயும் சிதறி ஓடி, மண்ணிலும் புலத்திலும் அனைத்துலக அகதிகளாக, அகதிமுகாம்களில் தஞ்சக்கோலம் பூண்டார்கள்.

பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தின் தோற்றம்

ஜேர்மனியை வந்தடைந்த தமிழ் அகதிகள் வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கும் வெவ்வேறு நகரங்களுக்கும் பிரிந்து சென்று தஞ்சம் கோரியபோது ஆறு தனித்தனி தமிழ் அகதி ஆண்கள் அடங்கிய பிரிவு ஒன்று பீலபெல்ட் நகரை ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து எண்பத்திநான்கு ஒக்ரோபர் இறுதியில் வந்தடைந்தது. ஆறு எட்டாகி, எட்டுப் பத்தாகி, அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில், தமிழ் அகதி எண்ணிக்கை பெருக்கம் பெற்றது. விட்டுவந்த குடும்பத்தை ஒவ்வொருவரும் படிப்படியாகத் தருவித்தனர். தனியாட்கள் குடும்பமாக, குழந்தைகளும் பிறந்தன.

பாலர்பள்ளிப் பராயத்தைக் குழந்தைகள் எய்திய போதும், மண்ணிலே பிறந்து, பெற்றோரோடு வாழ்வென்று இங்கு வந்தடைந்த குழந்தைகள் கல்விகற்க முற்பட்டபோதும், ஜேர்மன் பள்ளி செல்லும் பிள்ளைகளுக்கு, தாய்மொழி தமிழைக் கற்பிக்கவேண்டும் என்ற தவிப்பு, தமிழ்ப் பெற்றோரிடையே பற்றிக் கொண்டது.

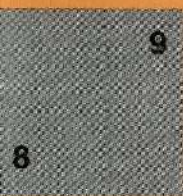

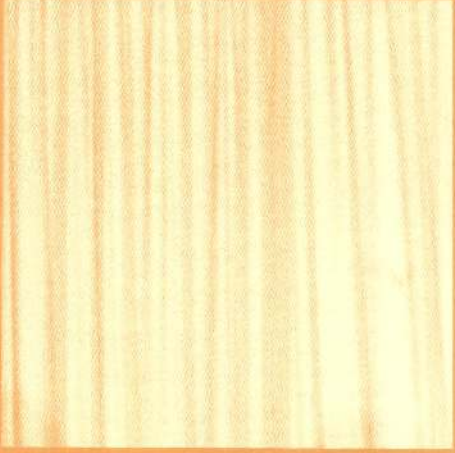
இதன் விளைவாக ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றிநான்கு பெப்ரவரி ஐந்தில் பீலபெல்ட் நகரில் முதல் தமிழ்க் கல்விக் கூடம் உயிர் பெற்றபோது, அங்கு நாற்பத்தைந்து பிள்ளைகளும் மூன்று ஆசிரியர்களும் கூடி அகரம் ஒதத் தொடங்கினார்கள். பிள்ளைகளின் வயதுக்கும் ஒவ்வொருவரின் தமிழ் அறிவு நிலைக்கும் ஏற்ப, தமிழ்ப்பள்ளி ஆறு வகுப்புகளாகப் பிரிவு பொதிந்தது.

இந்தக் கல்விக் கூடம் தொடங்குவதற்கு முன்னரும், ஜேர்மன் உதவி அமைப்பொன்றின் தமிழ் வகுப்பு ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்தது. ஒற்றை ஆசிரியரும், எல்லா வயது நிலையிலும் உள்ள பிள்ளைகளும் ஒற்றை வகுப்பறையிலிருந்து கற்கும் ஏற்பாடு நடைமுறையிலிருந்தது. அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட நிதி தீர்ந்து போகும் வரை தாக்குப் பிடித்த, தற்காலிகத் தமிழ்க் கல்வி வகுப்பாக அது ஏற்பாடு பெற்றிருந்தது.

தமிழ் அகதிகள் எந்த நேரமும் சொந்த நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படலாம் என்ற அச்சம் நிலவிய அன்றைய நிலையில், தாய்மொழி கற்காத தமிழ்ப் பிள்ளை தாய்மண்ணுக்குத் திடீரெனத் திருப்பி அனுப்பப்பட நேர்ந்தால், அதன் எதிர்காலம் பாழடைந்து விடுமே என்ற அச்சம் தமிழ்ப் பெற்றோர் நடுவில் இயல்பாகவே உருவாகியது. தற்காலிகத் தயவுகள் இன்றி, தாமே நடத்தும் தமிழ்க் கல்விக் கூடம் ஒன்று உறுதியாக உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் மண்ணில் நிலவும் பாடத்திட்டத்துக்கமைய அந்தக் கல்விக் கூடத்தில் முறையாகக் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அவர்களிடையே வலுப்பெற்றது. தம்பிள்ளைகளின் தமிழ்மொழிக் கற்றல் தொடர்பான பெற்றோரின் தவிப்பே கல்விக் கூடம் ஒன்று உருவாகுதற்கு உந்துதலாக அமைந்தது.

தமிழ்க் கல்வி ஏற்பாட்டுக்காக, அரசு உதவி அமைப்புகளையும் சமய நிறுவனங்களையும் அணுகிய போது, தங்கள் தங்கள் நிர்வாகத்தில், தங்கள் நிதி வசதிக் கேற்ப நடத்தவும், நிறுத்தவும் கூடிய நிலையில் தாமே கல்விக் கூடங்களை முன்னின்று நடத்த கரித்தாள், ஆவோ, எவங்கலிச கெமைண்ட் போன்ற அமைப்புகள் முன்வந்தன. ஆனால், இனக்கொடுரத்தால் அனைத்தையும் இழந்து அகதி நிலைக்கோலத்தில் கையேந்தி நின்றதன் கொடுமையையும் சிறுமையையும் உணர்ந்த புலத்துத் தமிழ் இனம், மற்றவரின் சலுகைகளில் தரியாது எதிலும் சுதந்திரமாக இயங்கும் வேட்கையோடு, தன் காலிலேயே நிற்க பீலபெல்டில் உறுதி பூண்டது.

மண் மீட்புப் போருக்கு உதவும் வேட்கை கொண்ட புலத்துத் தமிழ் மக்களை அணுகும் தொண்டர்கள் யேர்மனியின் நகரங்களெங்கும் உருவாகியிருந்தார்கள். பரந்திருந்த பீலபெல்ட் நகரத்திலும், அதைச் சுற்றிய கிராமங்களிலும் காலூன்றும் தமிழ் மக்களைத் தம் வேலை முடிந்த ஓய்வு வேளைகளில் அணுகத்தொடங்கிய அத்தகைய தொண்டர்கள் புலத்திலே புதிதாக உருவாகிக்கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் தேவைகளைக் கண்டறிந்து குறை தீர்க்க முற்படும் சமூகத் தொண்டர்களாகவும் முகிழ்க்கத் தொடங்கியிருந்தார்கள்.

தமிழ் அகதிப் பெற்றோரிடையே வாய் மூலம் செய்தி பரப்பி, போக்குவரத்து உதவி தேவைப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் சமூகத் தொண்டர்கள் தங்கள் சிற்றுந்துகளிலே பயண ஏற்பாடு உதவி, ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றிநான்கு பெப்ரவரி ஐந்தாம் நாள் அன்று பீலபெல்ட் தமிழாலயம் கால் கோளாயிற்று. பீலபெல்டில் வாழும் வெவ்வேறு சிறுபான்மை இனங்களின் நலன்களுக்காக மக்கள் தொண்டர்களால் உருவாக்கப்பட்ட IBZ நிறுவனம் தந்துதவிய மூன்று அறைகளில் ஆறு வகுப்புகளாக நாற்பத்தைந்து மாணவர்கள் புது நாற்றுக் காலடி பதித்தார்கள். திருமதி பிரேமராணி கிருபாகரன், திருமதி யோகமணி சட்சிதானந்தன், திருமதி சுவர்னாங்கி சந்திரராஜா, ஆகியவர்கள் ஆசிரியர்களாக தமிழ் ஏடு தொடக்கினார்கள். ஆசிரியர்களும் பணியாளர்களும் ஊதியம் எதுவும் பெறாமலே பணி புரிந்தார்கள். அறுபது கிலோமீற்றர் தூரக் கிராமங்களில் இருந்தும் பிள்ளைகள் வந்தார்கள்.

தமிழ்க் கல்வியோடு தமிழ்க் கலைகளும் முதல் நாளை புகட்டப்பட்டன. மிருதங்கம் கற்பிக்க சங்கீதரத்தினம் சண்முகரத்தினம் பிரணவநாதன் இருநூற்றியெண்பது கிலோமீற்றருக்கு அப்பாலிருந்து நாததாளம் பதிக்க வரத்தொடங்கினார். ஓவியம், சிற்பம் ஆகிய நுண்கலைகளில் களனி பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புப் பட்டம் கற்றுத்தேறிய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன் அவர்கள் நூற்றியெழுபத்தைந்து கிலோமீற்றர் தூரப்பயணம் புரிந்து பீலபெல்ட் தமிழ்ப் பாலர், ஓவிய நடைபாதையில் தடம் பதிக்க, வண்ணத் தூரிகையோடு முன் வந்தார்.

வார இறுதியில் பயன்படுத்தாமல் கிடக்கும் கட்டட அறைகளில் முன்றை சனிக்கிழமைகளில் இலவசமாக தந்துவ முன்வந்த IBZ நிறுவனம் முதல் வாரம் முடிந்தவுடன் உடனடிப் பெருங்கட்டணச் சமையைச் சுமத்தப் பிடிவாதம் பிடித்தது. கல்வி வேளாண்மை முயற்சியின் முதல் வார விதைப்போடு உயிர்ப்படைந்த மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் உற்சாகத்தை மழுங்கடிக்க இடமளிக்கக்கூடாது என்ற உணர்வோடு கட்டணம் செலுத்தத் தொடங்கிய பீலபெல்ட் தமிழாலய நிர்வாகம், IBZ தொண்டு நிறுவனத்தினரோடு பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டு, IBZல் இணைந்து தொண்டுபுரிய முன்வந்து IBZன் தலைமையிலும் பங்குப்பொறுப்பேற்று அதையும் வழிநடத்தி, இன்றுவரை அந்த நிறுவனமும் வெற்றிகரமாகச் செயற்பட உதவுகிறது.

தமிழ்க் கல்வி வேளாண்மைக்கு வரக்கூடிய இடையூறுகளைக் களைவதற்காகக் கல்விக் கூட நிர்வாகப் பரண் அமைத்து காவல் காத்து ஓராண்டு இறுதியில் அறுவடை நிலையை எய்தும் போது, எண்பத்திநான்கு மாணவர்களும், ஏழு ஆசிரியர்களும் கல்விக் கூடத்தில் பதிவாகியிருந்தனர். பத்தாண்டு நிறைவில், சுமார் இருநூறு மாணவர்களையும், பதினெட்டு ஆசிரியர்களையும் இன்று கொண்டிருக்கும் பீலபெல்ட் தமிழ்க் கூடத்தில் தமிழ்ப் பரண் காவலுக்கென இருபது ஆசிரியர்கள் இதுவரை வந்து போயிருக்கிறார்கள். பத்தாம் வகுப்பு வரை தமிழ்ப் பாடங்கள் நடக்கின்றன. கலை வகுப்புகளும் தொடர்கின்றன. கற்றுத்தேறிய மாணவர்கள் பலர் வெளியேறியிருக்கிறார்கள். பீலபெல்ட் தமிழாலயத் தரம் கண்டு தங்கள் பிள்ளைகள் இங்கே தமிழ் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக சில பெற்றோர் தாம் குடியிருந்த நகரங்களை விட்டு விலகி பீலபெல்டில் குடியேறிய தரவுகளும் உண்டு.

புலத்தின் நிலைமை இன்று மாற்றம் கண்டிருக்கின்றது. புலத்திலே பலருக்கு நிரந்தர வதிவிட நிலையும், குடியரிமை நிலையும் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே தாயகத்துக்குக் கட்டாயம் திருப்பி அனுப்பப்படுவோம் என்ற அச்சநிலையிலிருந்து பலர் விடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் வெவ்வேறு மொழிகள் புழங்கும் புலத்து நாடுகளிலுள்ள உறவினருடனும் தாயகத்திலுள்ள உறவினருடனும் தங்கள் பிள்ளைகள் உயிர் உறவு பேணுவதாக இருந்தால், தாய்மொழியே தம் இனத்துத் தொடர்புமொழியாக நிலவ வேண்டும் என்பதைப் புலத்துப் பெற்றோர் பட்டு அறிந்துள்ளார்கள்.

புலத்தில் பெற்றோருடன் வாழ்வதற்காகச் சிறு வயதிலேயே மண்ணிலிருந்து பிரிந்து வந்த பிள்ளைகளும், புலத்திலே பிறந்து வளரும் பிள்ளைகளும், தம் தாய்மண்ணுக்குத் தாம் திரும்ப வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் விலகிய போதிலும் தம் தாய்மண்ணுக்குத் தம்மால் இயன்ற அறிவுசார் தொழில் நுட்பப் பங்களிப்பைப் புரியவேண்டும் என்ற தவிப்புப் பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். தாய்மொழி அறிவின்றி, மண்ணில் முழுமையான பணி புரிய முடியாதென்பதை உணர்ந்து, மொழித் தேர்ச்சிக்காகத் தமிழ் மொழிக் கல்விக் கூடங்களை அவர்கள் நாடும் நிலையும் தோன்றியிருக்கிறது. இளைஞர்களாக வளர்ந்தபோதிலும், இதுகாலவரை தமிழ் அரிச்சுவடி கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்காத நிலையில், புதிதாகத் தமிழ் கற்க ஆவலோடு வருபவர்களுக்கு, திரு கிறேசியன் யேம்ஸ் அல்ஸ்ரன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு தனியான வகுப்புகளை பீல்பெல்ட் தமிழ்க் கல்விக் கூடம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதேபோல, மண்ணின் அரசபடைத் தாக்குதல்களால் மண்ணை விட்டு ஓடிய வேளை, கல்வியை இடைமுறித்து வந்த இளைஞர்களும், பள்ளி வயதைத் தாண்டியவர்களும், செந்தமிழ் உயர்கல்விக் காகத் தவித்தபோது, அவர்களுடைய செம்மொழித் தாகம் தணிக்க நூறு கிலோமீற்றர் தொலைவில் இருந்து தமிழ்ப்பால் புகட்ட வந்த புலவர் சின்னத்துரை கமலநாதன் அவர்கள், தமிழின் தொன்மை, இலக்கியச் செழுமை, மொழிவரலாறு, கவித்துவம் ஆகியவற்றைச் சோற்றுத் திரணையாகவே குழைத்து ஊட்டினார்.

அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி

பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் கல்வி கற்றுத் தேறியவர்களில் சிலர் திருமணமாகி குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோர்களாகியுள்ளார்கள். இவர்களுடைய குழந்தைகள் கல்விக் கூடத்துக்கு வரும்போது தமிழாலயத்தின் வளர்ச்சி ஒரு புதிய உறுதி நிலைப் பரிமாணம் பெற்றுவிடும். இங்கு கற்றுத்தேறிய பலர் இதே தமிழாலயத்தில் உதவி ஆசிரியர்களாகவும் உதவியாளர்களாகவும் திகழ்வது நமது தமிழாலயத்தின் வளர்ச்சியிலே இன்னுமொரு படிக்கல்லாக அமைகிறது. இந்தப் பிள்ளைகள் புலத்தில் உருவாகும் புதிய சமுதாயத்தின் வழிகாட்டிகளாகத் தொழிற்படும் நிலையை எய்தியிருக்கிறார்கள்.

13

12

கற்பித்தல் சிக்கல்கள்

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலுள்ள தமிழ்ப் பள்ளிகளிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மண்ணில் தாம் கற்றுவந்த கற்பித்தல் வழிமுறைகளுடனேயே புலத்திலும் தொழிற்பட்டார்கள். புலத்தில் உள்ள நாடுகளின் தேசியக் கல்விக் கூடங்களில் நவீன கற்பித்தல் முறைகளால் வழிகாட்டப்படும் பிள்ளைகள் தமிழ்க் கல்விக் கூடங்களில் மட்டும் காலம் கடந்த வழிமுறைகளால் பயிற்றப்பட்டபோது குழப்பங்களுக்கு உள்ளானார்கள். தம் தாய்மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்க வேண்டிய நிலையில், முதல் மொழிக் குரிய கற்பித்தல் வழிமுறைகளால் மண்ணில் கற்பிக்கப்பட்டது போலவே தமிழாசிரியர்கள் கற்பிக்க முற்பட்ட போது, குழந்தைகள் பல சிக்கல்களுக்கு உள்ளானார்கள். தாம் வாழும் நாட்டுக் கற்பித்தல் முறைகளைத் தழுவி, ஐந்து நாட்கள் கற்று விட்டு, ஆறாவது நாள் வேறுபட்ட கற்பித்தல் முறையைத் தழுவி தமிழ் மொழிக்கல்வி கற்கும் போது குழப்பமும் முரண்பாடும் ஏற்படக் கண்டார்கள். எழுத்துத் தேர்வுகளில் சிறப்பாக விடையளிக்கும் பிள்ளைகள் கூட, தாய் மொழியை வாய் மொழியாகப் பயன்படுத்தும் முனைப்பில் இடர்ப்பட்டனர். எழுதவும் வாசிக்கவும் பெறும் தேர்ச்சியோடு பிள்ளைகள் கேட்டுப் புரிந்து பேசவும், பார்த்துப் புரிந்து பேசவும், தேவையான சிந்தனைத் தேர்ச்சி பெற்றாக வேண்டும் என்பது உணரப்பட்டது. புலத்திலே புதிய கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளையும் பார்த்தும் கேட்டும் பிள்ளை புரிந்து கொள்ளக்கூடிய எடுத்துக்காட்டுகளையும் பின்னணிகளையும் புலத்துத் தமிழ்க் கல்வி வேண்டி நின்றது.

மண்ணிலே கற்பித்தல் பயிற்சி பெற்று வந்த தமிழ் ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை புலத்திலே நிலவியது. மொழிப் பற்றும், நாட்டுணர்வும், சேவை மனப்பான்மையும் கொண்ட தன்னார்வத் தொண்டர்களே பெரும் அளவில் ஆசிரியர்களாகச் சேவை புரிந்துகொண்டு இருந்தார்கள். ஐந்து நாட்கள் வேறு வேறு வேலைத்தலங்களில் கடினமான உழைப்பில் ஈடுபட்டுவிட்டு, ஆறாவது நாள் ஆறாது, தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தாய்மொழிப் பாலூட்டும் தாய்மை உணர்வோடு வேதனம் இன்றித் தம் சேவையை அர்ப்பணிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்களுடைய பணியை இலகுவாக்கி உதவ வேண்டிய கடப்பாடு, பள்ளி நிர்வாகிகளுக்கும் சமூக வழிகாட்டிகளுக்கும் எழுந்தது.

பொருத்தமான நூல்கள்

கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் ஆகிய திறன்கள் தொடர்பான வழிகாட்டிக் குறிப்புகளோடும், ஆசிரியர் கையேடுகளோடும் ஒலிவட்டுக்களோடும் தன்னார்வத் தமிழ்த் தொண்டாசிரியர்களுக்கு உதவினால் அவர்களுடைய முன்னாயத்த நேரம் வெகுவாக மீதப்படுத்தப்படும் என்பது உணரப்பட்டது.

ஒஸ்திரேலியாவிலிருந்து ஐரோப்பா ஊடாக அமெரிக்கா கனடா வரையுள்ள தமிழ்க் கல்வியாளர்களிடையே அவர்களுடைய தேவைகளைக் கேட்டறியும் கருத்தரங்குகளை நடத்தி, தரவுகளைத் திரட்டி, மொழி வல்லுநர்களை ஒன்று சேர்த்து புதிய தமிழ் நூல் தொகுதிகளை ஆக்கும் முயற்சிகளை ஒன்றிணைக்கும் பொறுப்பு பீலபெல்ட் தமிழாலய நிர்வாக இயக்குனருக்கு வாய்த்தது.

தமிழ் வழி நூல்

புதிய நூலாக்க முயற்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது நூலின் தரத்தைக் கண்டறியும் மாதிரிப் பள்ளிக்கூட உரைகல்லாக பீலபெல்ட் தமிழாலயம் பயன்படுத்தப்பட்டது. நூல்களில் வரும் படங்கள், பாடங்கள், உரையாடல்கள், பாடல்கள் ஆகியவை புரிந்து கொள்ளக்கூடியவையா, பொருத்தமான தரம் கொண்டவையா, என்பதை உரைத்துப் பார்க்கும் ஆய்வு முயற்சிகளில் பீலபெல்ட் தமிழாலய மாணவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். வெளியிடப்பட்ட ஒவ்வொரு தமிழ் வழி நூல்தொடர்பாகவும் நடத்தப்பட்ட பயிற்சிப்பட்டறைகளில் பீலபெல்ட் ஆசிரியர்களும் உற்சாகமாகக் கலந்துகொண்டார்கள். முன்னாயத்த முயற்சிகளை முதல் ஆண்டில் நேரம் எடுத்து ஆழமாகக் கற்றுக் கொண்டதால் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகள் முன்னாயத்த முயற்சிகள் வெகுவாக இலகுபடுத்தப்பட்டதை ஆசிரியர்கள் பட்டறிவு மூலம் பயின்றுகொண்டார்கள்.

இந்தத் தமிழ் வழி நூல்களின் வெற்றிக்கு ஆண்டிறுதியில் இந்நூல்களின் அடிப்படையில் நடத்தப்பட்ட தேர்வின் பெறுபேறுகள் சான்று பகர்ந்தன. ஐரோப்பாவின் பெரும்பாலான நாடுகளில் இயங்கும் தமிழ்க் கல்விக் கூடங்களில் ஒரே நாளில் நடத்தப்படும் இந்தப் பொதுத் தேர்வும், அதில் பிள்ளைகளும் ஆசிரியர்களும் காட்டும் ஆர்வமும் தேர்வுப் பெறுபேறுகளும் புலத்து நாடுகளுக்காகப் பொதுவாக யாக்கப்பட்ட தமிழ் வழி நூலின் வெற்றியைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

இனத்தின் அக்கறை

கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவிலிருந்து பெருமளவாகவும் இலங்கையிலிருந்து சிறிதளவாகவும் தமிழ் மக்கள் அவ்வப்போது புலம்பெயர்ந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிங்கப்பூர், மலேசியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள் தவிர மொறிஷியஸ், பீஜி, சேஷெல்ஸ், தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு உழைப்பின் நிமித்தம் போய்ச் சேர்ந்த தமிழ் மக்கள், தம் பிள்ளைகளின் தாய்மொழிக் கற்பித்தலுக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. தாம் சென்றடைந்த நாடுகளில் புழங்கும் மொழிகளை ஏற்றார்கள். தாய்நாட்டுத் தொடர்புகளையும் பெருமளவு தறித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால், 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனக்கருவறுப்பால் பாதிக்கப்பட்டு, இனச்சிதறலில் அகப்பட்டு, உலகின் வெவ்வேறு நாடுகளுக்கு உயிர்தப்ப ஓடிச் சென்ற தமிழ் மக்கள், தங்கள் மொழி உணர்வையும், இன உணர்வையும், நாட்டுணர்வையும் உயிரோட்டமாகப் பேணி, அடுத்த சந்ததிக்கும் ஊட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால், சென்ற இடமெல்லாம் அவர்கள் நிறுவிய தமிழ்ப்பள்ளிகள் அந்த நிலைக்கு வழிகோல் ஊட்டமளித்தன என்று துணிந்து கூறலாம்.

மாழத்தமிழ் மக்களும் கல்வியும்

கல்வியைப் பெரும் சொத்தாக மதிக்கும் பண்பு தமிழ் மக்களிடையே காலாகாலமாக நிலவி வந்திருக்கிறது. பொருட் செலவைப் பொருட்படுத்தாது, தம் பிள்ளைகளைக் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர்களாக்க முயல்வதற்குத் தமிழ் மக்கள் தயங்குவதில்லை. கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக, தமிழ் மண்ணில் ஆங்கிலக் கல்வியை விரும்பி நாடியவர்களாகவே தமிழ் மக்கள் இருந்தார்கள். ஆனால், புலம்பெயர்ந்த நிலையில் தாம் சென்றடைந்த நாடுகளின் மொழிகளில் தம் பிள்ளைகள் உயர்கல்வி கற்றுத் தேறுவதில் ஆர்வம் காட்டும் தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் தாய்மொழி மீது அளவற்ற பற்றுக் கொண்டிருவதற்கு, மண்ணில் இடம்பெறும் விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு முக்கிய காரணம் எனலாம். இனப்பற்றும், மண்பற்றும், தமிழ்த்தேசியப்பற்றும் தமிழ் மக்களிடையே பேருருக்கொண்டு இலங்குவதால் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தாய்மொழிக் கல்வி ஊட்டப்படவேண்டும் என்பதில் அவர்கள் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள்.

தமிழ்க் கல்விக் கூடங்கள் பெறும் புத்துணர்ச்சி

மண்ணிலே இடம்பெற்றிருக்கும் போர்நிறுத்த ஏற்பாடு வசதிப்படுத்தியிருக்கும் இடைக்கால அமைதியும் சென்றடைந்த நாடுகளில் கிடைத்திருக்கும் நிரந்தர வதிவிட உரிமை காரணமாகக் கிடைத்திருக்கும் பயணத்தடைத் தளர்வும், நீண்ட காலத்தின் பின் மண்ணைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பைப் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் பலருக்கு வழங்கியிருக்கின்றன. பிள்ளைகளின் கோடைகால விடுமுறையைப் பயன்படுத்திக் குடும்பங்களோடு மண்ணுக்குச் சென்றவர்கள் அங்கு போர் ஏற்படுத்திய வடுக்களைப் பார்த்து, மனம் பதைத்தவர்களாக போராட்டத்துக்குத் தொடர்ந்தும் வலுச்சேர்க்கவேண்டும் என்ற திடசங்கற்பத்தோடு மீண்டிருக்கிறார்கள். புலத்துத் தமிழ்க் கல்விக் கூடங்களில் தமிழ் பயின்ற தம் பிள்ளைகள் மண்ணிலே வாழ்பவர்களுடன் தடங்கலின்றிக் கருத்துப்பரிமாற முடிவதையும், அதற்காக அவர்கள் பாராட்டப்படுவதையும் கண்டு, பெற்றோர்கள் பெருமிதப்படுகின்றார்கள். பிள்ளைகளும் அங்கு கிடைத்த பாராட்டுதலால் உற்சாகம் அடைந்து, தாய்மொழிக் கல்வியில் கூடிய ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள். பீலபெல்ட் தமிழாலயத்துக்கு மட்டுமல்லாது புலத்தில் உள்ள வெவ்வேறு நாடுகளில் இயங்கும் தமிழ்க் கல்விக் கூடப் பிள்ளைகளுக்கும் இந்த வரவேற்புக் கிடைத்திருப்பதை அறியமுடிகிறது. இவையெல்லாம் எதிர்வரும் காலங்களிலும் புலத்துத் தமிழ்க் கல்விக் கூடங்கள் தொடர்ந்தும் சிறப்புற இயங்கப்போகின்றன என்பதைச் சுட்டி நிற்பவை.

தமிழ்க் கல்வியும் சமூகமும்

பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பீலபெல்ட் தமிழ்ச் சமூகம் அதற்கு வழங்கும் ஆதரவு மிகப் பெரியது எனலாம். பீலபெல்ட் நகரத்துத் தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்லாது, நகரத்தை அண்டியுள்ள கிராமங்களில் வாழும் தமிழ் மக்களும் இந்தத் தமிழாலயத்தில் உரிமை பாராட்டி, அதைத் தங்களுக்குப் பெருமை தரும் அணிகலனாக மதிப்பது தமிழாலயத்துக்குச் செயல் உறுதியைத் தருவதாகும். இன அழிப்புத் தாக்குதலில் அனைத்தையும் இழந்து, வெற்றுக்கரத்தினராகப் புலம் பெயர்ந்து, மொழியும் வாழ்க்கை முறையும் முற்றிலும் புதிதான ஒரு சூழலில் உறுதியாகக் கால் பதித்து, கடினமான உழைப்பால் உயர்ந்து, இன அக்கறையோடு வாழும் நம் மக்கள் தமிழாலயத்தில் காட்டும் பரிவும் ஈடுபாடும் பாராட்டுதற்குரியது.

பெற்றோர்

பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தின் மிகப் பெரும் பலங்களில் ஒன்றாக பிள்ளைகளின் பெற்றோரைக் குறிப்பிடலாம். ஆசிரியர்கள் மீதும், நிர்வாகத்தின் மீதும் பெற்றோர் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையும் மதிப்பும் பாராட்டப்படவேண்டியவை. தமிழாலய விழாக்களையும் வெவ்வேறு முயற்சிகளையும் தத்தம் வீட்டு மங்கல நிகழ்வுகளாகப் பெற்றோர் கருதி உவப்போடு பங்கெடுப்பதும் ஒத்துழைப்பதும் மனக்கசிவை ஏற்படுத்துபவை. பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழா நிகழ்ச்சிகளில் தமிழாலயத்தின் அனைத்துப் பிள்ளைகளும் மேடையேறிப் பங்கெடுக்கிறார்கள் என்பது பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தை மட்டுமல்லாது பெற்றோரின் முழுமையான ஒத்துழைப்பையும் பிரதிபலிக்கும் எடுத்துக்காட்டு எனலாம்.

சமூகத் தொண்டர்

சமூக உணர்வு கொண்ட பீலபெல்ட் தமிழ்ச் சமூகத் தொண்டர்களும் தமிழாலய வளர்ச்சிப் பரணின் தூண்களாகத் திகழ்கின்றார்கள். பத்தாண்டுகள் முன்னதாகத் தமிழாலயம் புதிதாக வடிவெடுத்த காலத்தில் போக்குவரத்து வசதி குறைந்த பிள்ளைகளையும் ஆசிரியர்களையும் ஏற்றிப் பறித்த இத் தொண்டர்கள் விழா நாட்களிலும் முகம் சுளிக்காது உதவி புரிகிறார்கள். விழாக்களைக் கச்சிதமாக நடத்தி ஒப்பேற்றுவதிலும் மேடை மண்டப நிர்வாகங்களை ஆர்ப்பாட்டமின்றி நெறிப்படுத்துவதிலும் இவர்கள் காட்டும் செயல்திறன், தமிழாலயத்தின் சிறப்புப் பலமாக அமைகிறது.

ஆசிரியர்கள்

வாரத்தில் ஒரு நாள் மட்டும் உயிர்ப்புப் பெறும் புலத்துத் தமிழ்க் கல்விக் கூடங்களில் பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் தொழில் நிலைக் கல்விப் பணியாளர்களாக தொழிற்பட வாய்ப்பு இல்லை. வாரத்தில் ஐந்து நாட்கள் எங்காவது கடின உழைப்பைப் புரிந்து விட்டு தங்கள் ஓய்வு நாளைத் தம்மினத்துப் பிள்ளைகளின் மொழிக்கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒப்படைத்து, அர்ப்பணிப்போடு தொண்டு புரியும் சமூக அக்கறையாளர்கள் இவர்கள். பிள்ளைகள் மீது இவர்கள் காட்டும் பரிவும் தோழமையும் பிள்ளைகளை இவர்கள் பால் ஈர்த்து வைத்திருக்கின்றன. இந்த ஈடுபாடே மாணவ ஆசிரிய நல்லுறவுக்கும் புரிந்துணர்வுக்கும் வழிவகுத்திருக்கின்றது.

கல்விக்கூட நிர்வாகத்திலும் சரி, கல்விக்கூட விழாக்களிலும் சரி, கல்விக்கூட சமூக ஊடாட்டங்களிலும் சரி, தம்மிடைய தாமே வேலையைப் பங்கிட்டு, ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுவதும், பொதுத்தேர்வு விடைத்தாள் திருத்துதல் போன்ற பணிகளில் உற்சாகமாகப் பங்குபற்றுவதும், பீலபெல்ட் தமிழாலயம் பெற்ற இன்னொரு பலம் எனலாம்.

பிள்ளைகளுக்கான வாய்ப்புகளும் அறுவடைகளும்

ஒரு கல்விக் கூடத்தில் பிள்ளைகளே முதன்மை பெறவேண்டும். அவர்களுடைய நலனும் வளர்ச்சியும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். இதை அடிநாதமாகக் கொண்டே, பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வியும் தமிழ்க் கலைகளும் கண்களாகக் கருதிப் பாதுகாப்புணர்வோடும் பொறுப்புணர்வோடும் வளர்க்கப்படுகின்றன. பிள்ளைகள் தத்தம் ஆற்றலுக்கேற்ப முன்னேறும் வகையில் வளர்க்கப்படுகிறார்கள்.

மாணவர்களின் ஆக்கங்களுக்குத் தளம் ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன், 'இனி' என்ற சஞ்சிகை தொடக்கப்பட்டு, முதல் இதழ் 2000 ஆண்டு பொங்கல் நாளில் வெளியிடப்பட்டது. பிள்ளைகளின் ஓவியங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்றவை தாங்கியதாகவே 'இனி' வடிவமைக்கப்படுகிறது. ஆக்கத்திறன் உள்ள பிள்ளைகளும், முயற்சி செய்யும் பிள்ளைகளும் தங்கள் திறமைகளை வெளிக்காட்டும் வகையில் தங்கள் தங்கள் ஆளுமைகளுக்கேற்ற விடயங்களை வழங்க ஊக்கப்படுத்தப்படுகிறார்கள். தமிழாலயத்தின் பத்தாண்டு நிறைவையொட்டி, 'இனி' சிறப்பிதழ் ஒன்று பிள்ளைகளின் ஆக்கங்களைச் சுமந்து வெளியிடப்படுகிறது.

உலகத் தமிழர் இயக்கத்தால் தமிழ்மொழிக்கென நடத்தப்படும் பத்தாம் ஆண்டுத் தேர்வே புலம் பெயர்ந்த தமிழ்க் கல்விக் கூடங்களின் மொழிக் கல்வி மட்டத்தில் உயர்ந்த தரமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தத் தேர்வில் இதுவரை பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தைச் சேர்ந்த ஏழு பிள்ளைகள் தேர்ச்சியடைந்துள்ளார்கள். இவர்களை, பீலபெல்ட் தமிழாலயம் பாராட்டுகிறது.

1995, 1996, 1997, 1998 ஆண்டுகளில் நடத்தப்பட்ட கேணல் கிட்டு நினைவு ஓவியப் போட்டிகளில் பீலபெல்ட் தமிழாலய மாணவர்கள் ஆர்வமாகக் கலந்துகொண்டு, முதலாம் இரண்டாம் பரிசில்களைப் பெற்று, பீலபெல்ட் தமிழாலயத்துக்கும் பெற்றோருக்கும் பெருமை சேர்த்தார்கள்.

1996 ஒக்டோபர் 19 ஆம் நாளன்று, பீலபெல்ட் தமிழாலய மாணவர்கள், தங்கள் ஆற்றலையும் திறமையையும் வெளிவெளியாக உணர்த்தும் வண்ணம், பீலபெல்டில் ஓவியக் கண்காட்சி ஒன்றை நடத்தி, சாதனை புரிந்தார்கள்.

21

பீலபெல்ட் தமிழாலய மாணவர்கள் உலகத் தமிழர் இயக்கக் கல்விப் பணி ஆண்டுதோறும் நடத்தி வரும் தமிழ்த்திறன் போட்டிகளில் பங்குகொண்டு மாநில அளவிலும் யேர்மன் அளவிலும் பரிசில்கள் பெற்று தமிழாலயத்துக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

யேர்மன் மாணவர் அமைப்பினர் ஆண்டுதோறும் நடத்திவரும் விளையாட்டுப் போட்டிகளில், பீலபெல்ட் தமிழாலய மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடு கலந்துகொண்டு, தங்கள் சாதனை ஆற்றல்களை நிறுவி வந்தார்கள்.

தமிழ்க் கலைக் கல்லூரி சிறப்புற இயங்குவதோடு, கலை வகுப்புகள், களப் பயிற்சிகள் ஆகியவற்றைத் திட்டமிட்டு நடத்தி, இயல், இசை, நாடக முயற்சிகளில் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் காலூன்றி, காத்திரமாகப் பணிபுரிந்துகொண்டிருக்கிறது. வெவ்வேறு துறைகளுக்கான வல்லுநர்கள் யேர்மனியிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலுமிருந்தும் தருவிக்கப்பட்டு கலை ஈடுபாட்டாளர்களுக்குப் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணி நினைவூட்டும் விழாக்களும் குறிப்பாக பொங்கல் விழா, வாணிவிழா போன்றவை, அவற்றின் தொன்மங்களைப் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோர்க்கும் உணர்த்தும் வகையில் தமிழாலயத்தாலும் கலைக்கல்லூரியாலும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்க் கலைகளைப் பொறுத்த வகையிலே மேற்குலக நாடுகளுக்கென லண்டன் Oriental Fine Arts Academy மிருதங்கத்துக்கென நடத்தும் "கலாஜோதி" பட்டத் தேர்வில் முத்துராஜா முரளிஸ்வரனும் கனகசபாபதி மதியழகனும் தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு கலாஜோதிகளையும் பீலபெல்ட் தமிழாலயம் பாராட்டுகிறது.

23

22

எங்கள் தமிழாலய மாணவர்களில், திருமணமாகி மகப்பேறு பெற்றவர்களுடன் கூடி, பீலபெல்ட் தமிழாலயம் மகிழ்வடைகிறது. புலம் பெயர்ந்த அகதிச் சமூகத்தின் கணிப்புப் பெறும் வளர்ச்சிப் படியாக இந்தக் குடும்பப் பெருக்கம் அமைகிறது. தமிழாலயப் பிள்ளைகள் பெற்ற பிள்ளைகள் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் தமிழாலயத்திற்கு படிக்க வரும்போது, பீலபெல்ட் தமிழாலயமும் ஒரு புதிய பரிமாணம் கொண்டதாக அமையப் போகிறது.

பழைய மாணவர் சங்கம்

ஏறத்தாழ ஐம்பது பிள்ளைகள் கடந்த பத்தாண்டுக் காலத்தில் பள்ளியிலிருந்து விலகியிருக்கிறார்கள். எந்தக் கல்வி நிலையத்தினதும் முக்கிய அங்கமாகத் திகழவேண்டிய பழைய மாணவர் சங்கம் ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய தகைநிலைக்கு பீலபெல்ட் தமிழாலயம் முதிர்ச்சி பெற்றுவிட்டதையே இது உணர்த்துகிறது.

துயர் பகிர்வு

தமிழாலயம் தொடங்கியதிலிருந்து இரண்டு உயிரிழப்புக்களையும் அது சந்தித்திருக்கிறது. 2001ல் நிரோஷன் மோகன் தமது பன்னிரண்டாவது வயதில் நீர் விபத்தில் உயிரிழந்தார். 2004ல் மதுமிதன் சற்குணராஜன் தமது பதினெட்டாவது வயதில் தீ விபத்தில் உயிரிழந்தார். இந்த இழப்புகள் தமிழாலயப் பிள்ளைகளின் உள்ளங்களைப் பாதித்திருக்கின்றன. இந்த இழப்புக்களால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தாருடன் பீலபெல்ட் தமிழாலயம் துயர் பகிர்கிறது.

நிறைவாக

பீலபெல்ட் நகரிலும் அதைச் சூழவுள்ள கிராமங்களிலும் வாழும் ஏறத்தாழ ஆயிரம் தமிழ் மக்களின் இனமொழித் தேவைகளுக்காக நிறுவப்பட்ட பீலபெல்ட் தமிழாலயம் இன்று பதினெட்டு ஆசிரியர்களையும் இருநூறு மாணவர்களையும் கொண்டு உற்சாகமாக இயங்கி பத்தாண்டு நிறைவை எய்தியிருக்கிறது. பீலபெல்ட் தமிழ்ச் சமுதாயம் தமிழாலய நிர்வாகத்தின் மீது வைத்திருக்கும் அசையா நம்பிக்கையே பள்ளியின் பலமாக அமைந்திருக்கிறது. அடுத்த உயர்நிலைக்குத் தமிழாலயத்தை இட்டுச் செல்ல முயலும் என்ற உறுதிப்பாட்டை நன்றியோடு நிர்வாகம் அறிக்கையிடுகிறது.

ஐ.நாவின் யாப்புப் பட்டயத்தில் பொறித்துள்ள அடிப்படை உரிமைகளும் உலக சுதந்திர நாடுகள் சகிக்கும் சுதந்திர சுயநிர்ணய உரிமைகளும் பறிகொடாத் தாயகமும் எமது பாரம்பரிய மண்ணில் உருப் பெற்று கண்ணிய அமைதியுடன் தங்கள் சொந்தநாடுகளில் நம்மக்கள் வாழவல்ல ஒரு தகைநிலை மண்ணிலே ஏற்பட்டு, புலத்திலே தாம்பெற்ற புதிய அறிவு, தொழில் நுட்ப வளங்களோடு எமது தமிழாலய மாணவர்கள் அங்கு சென்று மண்ணின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் காலம் விரைவிலே குதிர வேண்டும் என்று பீலபெல்ட் தமிழாலயம் வாழ்த்துகிறது.

சிவசோதி வரதராஜா
நிர்வாக இயக்குனர்
பீலபெல்ட் தமிழாலயம்

கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள்

அல்ஸ்ரன்

“தமிழ்ப் பிள்ளைகளை வாரம்தோறும் ஒன்றுதிரட்டி, நல்ல தமிழ்ப் பண்புகளை அவர்களுக்கு ஊட்டும்போது, அவர்கள் தங்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் இனத்துக்கும் பயனுள்ளவர்களாக உருப்படுவார்கள். அதற்கு ஏற்ற இடம், ஒரு நல்ல தமிழ்ப் பள்ளியே,” என்ற கொள்கையோடு தமிழாலயம் தொடங்கிய ஆண்டிலிருந்தே பன்முகப் பணிபுரிகிறார், தமிழ்மணிப்புலவர் கிறேஷியன் யேம்ஸ் அல்ஸ்ரன் அவர்கள். ஆசிரியர், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர், மேடை நிர்வாகி, தேர்வு முதன்மை மேற்பார்வையாளர். தமிழாலய நிர்வாகத்திலும் கணக்குப் பிரிவிலும் ஆவணப் பிரிவிலும் நிர்வாகத்துக்கு நீடித்த உதவி.

ஜெயா

“தமிழாலயத்தில் கல்வி கற்கும் இதே வழிமுறைகளைத் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தங்கள் ஜேர்மன் பள்ளியிலும் கடைப்பிடித்து, பாடங்களை நன்றாகச் செய்கிறார்கள். அதற்கு எனது பிள்ளைகளே நல்ல எடுத்துக்காட்டு,” என்று கூறுகிறார் திருமதி ஜெயலட்சுமி மண்டலேஸ்வரன். ஆறு ஆண்டுகளாக இங்கு தமிழ் கற்பிக்கிறார். “பீலபெல்ட் தமிழாலய நிர்வாகம், ஆசிரியர்களையோ மாணவர்களையோ வற்புறுத்துவதில்லை. கட்டாயப்படுத்தி எதையும் செய்விப்பதில்லை. இதனால், தமிழாலய முயற்சிகளில், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தாமாகவே முன்வந்து பங்கெடுக்கிறார்கள். கூடிய பிள்ளைகள் தமிழ்ப்பள்ளிக்கு விரும்பி வருகிறார்கள்.” என்று மகிழ்ந்து கூறுகிறார் ஜெயா. மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தாயான ஜெயா, ஆறு ஆண்டுகளாக தமிழாலயத்தில் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ் கற்பிக்கின்றார்.

மாலினி

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஆசிரியையாகத் தொண்டாற்றும் இரண்டு பிள்ளைகளின் அன்னையான திருமதி மாலினி செளந்தராஜன் அவர்களுடைய வளர்நிலை 2 வகுப்பில் 32 பிள்ளைகள், அவருடைய மகுடிக்குக் கட்டுப்பட்டு மசிகிறார்கள்.

“தற்போது புழக்கத்தில் உள்ள தமிழ்வழி நூல் நடைமுறைக்கு ஏற்றவிதமாக இருப்பதால் பிள்ளைகள் அதை விரும்பிப் படிக்கின்றார்கள். அதிலுள்ள பார்த்தல்-பேசுதல், கேட்டல்-பேசுதல் போன்ற பயிற்சி வழிகள், படத்தை உற்றுக் கவனிக்கவும் தாமே சிந்திக்கவும் பிள்ளைகளைத் தூண்டுகின்றன” என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இரண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தாயான திருமதி வத்சலா சிவானந்தன், மூன்று ஆண்டுகளாகத் தமிழாலயத் தொண்டு புரிகிறார். பிள்ளைகள் தமிழை விரும்பிக் கற்பதாக உறுத்தி உரைக்கும் இவர், தமிழ்வழி பாட நூல்கள் பிள்ளைகளைப் பெரிதும் ஈர்த்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்.

“புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் இன, கலாசாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் இருப்பாக, தமிழாலயங்களே வடிவெடுத்திருக்கின்றன,” என்று ஆசிரியை வத்சலா தெரிவிக்கிறார். “ஒருநாள் மட்டுமே பிள்ளைகள் தமிழாலயம் வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு வீட்டிலே பெற்றோர் உதவிபுரிந்து தமிழ் எழுதப்படிக்க அன்றாடம் தூண்ட வேண்டும்” என்று கூறும் ஆசிரியை வத்சலா “விழாக்களில் பங்கெடுக்கும் பிள்ளைகளின் முயற்சிகளைத் துலக்கும் போது பிள்ளைகளின் திறமைகள் வெளிவருகின்றன. பெற்றோரையும் உறவுகளையும் மகிழ்விக்கின்றன. பிள்ளைகள் தொடர்ந்தும் கலைகளைப் பயில அவர்களைத் தூண்டுகின்றன” என்றும் கூறுகின்றார்.

சுபோதினி

இலங்கையில் நான்கு ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணிபுரிந்துவிட்டு யேர்மனி வந்தபின்னரும் தாம் அங்கே இணைந்திருந்த மன்னார் புனித சவேரியார் பெண்கள் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தைப் பரிவோடு நினைவுகூரும் திருமதி லூசியா சுபோதினி யேசுராஜா, இரண்டு பிள்ளைகளுக்கு அன்னை. இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தமிழாலயத் தொண்டு. வளர்நிலை 3 இற்குப் பொறுப்பு. கலைத்துறையில் பெரும் ஈடுபாடு. தாளைய நாடகத்தில் தனி ஈர்ப்பு.

“சட்டப்படி இன்றுநாம் யேர்மன் குடிகள்தான். ஆனால் நாம் எல்லோரும் தமிழரே. ஆனபடியால் கட்டாயம் எல்லோரும் தமிழ் படிக்கத்தான் வேண்டும். இங்கிருந்து ஊருக்குப் போய் வந்த பிள்ளைகள் நிரந்தரமாக ஊருக்கப் போய் அங்கே இருக்கத்தான் விரும்புகிறார்கள்,” என்று கூறும் லூசியா, “அங்கே நுளம்பு மட்டும் தான் பிரச்சினை,” என்று தம் அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஜெயந்தி

“எனக்கு மூன்று பிள்ளைகள். அவர்கள் தமிழ் கற்க வேண்டும் என்பதில் நானும் எனது கணவரும் மிக உறுதியாக இருக்கிறோம் 25 கி.மீ தொலைவில் உள்ள லெம்கோ நகரிலிருந்து தமிழ்ப்பள்ளிக்கு வருகிறோம். வளர்நிலை 4 வகுப்புக்குத் தமிழ் கற்பிக்கிறேன்.”
ஐந்து நாட்கள் தமது நகரில் ஒரு நிறுவகத்தில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியை ஜெயந்தி ராஜேந்திரகுமார், ஆறாவது நாள் வேலைக்குச் செல்லாது, தமது பிள்ளைகளோடு தமிழாலயம் வருகிறார். பள்ளி முடிந்து வீடு திரும்பிய பின்னர் தான் அன்றையச் சமையல்! சிலநாட்கள், அன்றே மாலை வேலைக்குச் செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும்!

சசிகலா

“ஜேர்மன் மொழியிலேயே பொதுக்கல்வி வாரம் முழுவதும் நடைபெறுவதால் ஒருநாளில் போதுமான அளவு தமிழ் கற்க பிள்ளையால் முடிவதில்லை. ஆனாலும் பிள்ளைகள் உற்சாகமாகக் கற்கிறார்கள். மண்ணுக்குப் போகும் போது போதிய மொழியறிவு இல்லாவிட்டால் விழி பிதுங்கி நிற்கவேண்டும் என்பது இப்போது பிள்ளைகளுக்குப் புரிகிறது. எனவே புதிய உந்துதலோடு தமிழ் கற்கிறார்கள்” என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறார் திருமதி சசிகலா இரவீந்திரராஜா.

இவர் ஜேர்மனி வந்து எட்டு ஆண்டுகள். மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தாயான சசிகலா, இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தமிழாலய ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

29

28

கலாரஞ்சனி

பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தின் பணிவளம்பற்றிக் கேள்வியுற்று, தமது பிள்ளைகள் இருவரும் நல்ல தமிழ்ச் சூழலில், தமிழ்க் கூட்டுணர்வோடு தமிழ் கற்கவேண்டும் என்ற முடிவோடு வெகு தொலைவிலிருந்து வாராவாரம் தம் பிள்ளைகளைக் கொண்டுவருகிறார், திருமதி கலாரஞ்சனி ரவிசங்கர். வளர்நிலை 4 வகுப்பிலே கடந்த ஆறு மாதங்களாகத் தமிழ் கற்பிக்கும் இந்த ஆசிரியை, தமது நகரிலிருந்து பீலபெல்ட் தமிழாலயம் வந்துபோக, 120 கி.மீ பிடிக்கிறது.

“பிள்ளைகள் வகுப்பில் இருந்து படிப்பது, வீட்டில் தனியாக வைத்துச் சொல்லிக் கொடுப்பதைவிட எத்தனையோ வழிகளிற் சிறந்தது,” என்பதில் இவருடைய நம்பிக்கை உறுதியானது.

வசந்தி

“தமிழ் கற்பதில் பிள்ளைகள் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள். பேச்சு இயல்பாக வருகிறது. ஆனால், எழுதக் கற்க வேண்டும். அதற்குத் தமிழாலயம் இடம் அளிக்கிறது,” என்கிறார் திருமதி தர்மராஜகிரவி. ஆறு ஆண்டுகளாக ஜேர்மனியில் வாழும் இந்தச் சிறப்புப் பட்டதாரி ஆசிரியை, பிள்ளைகளின் வெவ்வேறு திறமைகளை வெளியே கொண்டு வர, தமிழாலயம் தளமாகிறது என்றும் நம்புகிறார்.

நந்தினி

“தமிழாலயத்தை நிறுவி, தமிழ்க் கல்வியை ஊக்குவிப்பது போற்றத்தக்கது. தமிழ்மொழியை கெட்டித்தனமாகக் கற்கும் பிள்ளைகளுக்கு டொச்சில் படிப்பதும் இலகுவாக அமைவதைக் காணமுடிகிறது,” என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார், திருமதி மேரி லுவிந்தா இராஜகுலநாதன்.

இளவாலை, திருக்குடும்பக் கன்னியர் மடத்தில் பயிற்சி பெற்று பாலர்கூட ஆசிரியையாகப் பணியாற்றிவிட்டு யேர்மனி வந்த நான்கு பிள்ளைகளின் அன்னையான மேரி லுவிந்தா, கடந்த மூன்று மாதங்களாக வளர்நிலை 3 பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்முது ஊட்டுகிறார்.

ஜெய்கௌரி

வைத்திய உதவியாளர் கற்கைநெறியைக் கற்கும், ஏழு ஆண்டுகள் முன்னதாக யேர்மனி வந்தடைந்த செல்வி ஸ்ரீ ஜெய்கௌரி ஜெகசோதி, தாமும் தமிழ் வளர்க்கும் பணியில் தோள் தோடுக்க வேண்டும் என்ற உயர் சிந்தையோடு, கடந்த ஓராண்டாக, வாராவாரம் 60கி.மீ தூரத்துக்கு அப்பாலிருந்து வந்து பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கிறார். தமிழ்மாணவர் அமைப்பு, யேர்மனி - விளையாட்டுத்துறைப்பிரிவு உறுப்பினராகக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இவர் இயங்குவது, பீலபெல்ட் தமிழாலயத்துக்கும் உற்சாகம் தருகிறது.

“சிறிய வகுப்புகளுக்கான தமிழ்வழி நூல்கள் விஞ்ஞான வினை நுட்பங்களுடன் ஆக்கப்பட்டிருப்பது அரிய பயனைத் தந்திருக்கிறது. அதேபோல, பெரிய வகுப்புகளுக்கான புத்தகங்களும் இந்தச் சூழலுக்கு அமைய புதிதாக எழுதப்பட வேண்டும் என்பது அவசியமாகிறது,” என்று வலியுறுத்துகிறார், ஜெய்கௌரி.

ஜெயசுதா

“தமிழாலயத்தில் கற்று வருவதை, வீட்டிலே பிள்ளைகள் மீளப் படிக்கிறார்களா என்பதைப் பெற்றோர்கள் பார்த்துக்கொண்டால், விரைவாக முன்னேறலாமே,” என்று தவிப்புத் தெரிவிக்கிறார் செல்வி ஜெயசுதா அற்புதராசா. “எங்கள் தாய்மொழி தமிழ். அதைத்தான் நாம் நன்றாகக் கற்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அப்பா, அம்மாவுடன் நன்றாகப் பேசலாம் என்று பிள்ளைகளுக்கு வகுப்பிலே கூறி வருகிறேன்” என்று, வகுப்பிலே நடித்துக்காட்டி, பிள்ளைகளோடு கூடிவளையாடும் இந்த 21 வயது ஆசிரியை விபரம் தருகிறார்.

கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளாக ஆசிரியையாகத் தொண்டாற்றும் ஜெயசுதா, சென்ற ஆண்டு மழலையர்க்கும், இந்த ஆண்டு வளர்நிலை 1 இற்கும் பாட வழிகாட்டுகிறார்.

சுபா

மண்ணிலிருந்து இரண்டரை வயதில் அகதியாக பீலபெல்ட் வந்து சேர்ந்தவர் செல்வி சுபாஜினி கனகரத்தினம் தாம் தமிழ் கற்ற தமிழாலயத்தில் தாம் தமிழ் கற்பிக்கக்கூடுமாயிருப்பதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறார்.

“தமிழில் பேசும் போது திருப்தி ஏற்படுகிறது. அப்பா அம்மாவுடன் மனம்விட்டுப் பேச தமிழ் தான் வேண்டும்,” என்று கூறும் சுபா தமிழ் பள்ளியில் நல்ல பழக்க வழக்கங்களைப் பழக முடிந்ததாக கூறுகிறார். ஜேர்மன் வகுப்புக்கும் தமிழ் வகுப்புக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாக சுபாஜினி கூறுகிறார். “ஜேர்மன் வகுப்பில் இருப்பேன் பாடம் முடிந்ததும், அவ்வளவுதான்! வகுப்பு முடிந்தால் அவ்வளவுதான்! அதற்குப்பிறகு நான் வேறு ஆள்! தமிழ் வகுப்பிலும் பாடம் நடக்கும் ஆனால், இங்கே வேறு உணர்வு இருக்கும். ஒரு தொடர்ச்சி இருக்கும். எம்மிடையே உறவிருக்கும்,” என்று சுபாஜினி தமது அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

சுகி

யேர்மனியிலே தமது உயர் கல்வியை முழுமையாக முடித்தபின்னர், நிரந்தரமாக ஊருக்குத் திரும்பி, மண்ணிலே வாழ்ந்து, மண்ணுக்கே தம் உழைப்பை அர்ப்பணிக்கப்போவதாகப் பிடிச்சுராவி உறுதியோடு நிற்கிறார், செல்வி சுகி கனகரட்ணம்.

“நிறையத் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தம்மிடையே தமிழ் பேசுகிறார்கள் இல்லை. டொச் பேசுகிறார்கள். ஏன்? இது தவறு! தமிழ் எங்களுடைய தாய்மொழி. எமக்கிடையில் நாம் தமிழிலேதான் பேசவேண்டும்” என்றும் சுகி ஆணித்தரமாகப் பரிந்துரைக்கிறார்.

கற்பிக்கும் உதவி ஆசிரியர்கள்

டிலானி

செல்வி டிலானி நல்லையாவுக்கு இந்த ஆண்டில் 19 வயது. பீலபெல்டில் பிறந்த முதல் தமிழ்க் குழந்தை இவர். தமிழாலயத்தில் நிறையத் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் கூடுவதே மகிழ்ச்சி தருவதாக இவர் மகிழ்கிறார்.

“தொடக்கத்தில் தமிழாலயம் வர நான் விரும்பவில்லை. அப்பா, அம்மா கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் இப்போது நானாக விரும்பி வருகிறேன். ஜேர்மன் பள்ளிப் படிப்பு முடிந்த பின் நான் நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போகப் போகிறேன். அங்கேயே வாழப் போகிறேன். ஆனபடியால் எனக்குத் தமிழ் வேணும். தமிழ் வேண்டுமா என்று தமிழாட்கள் என்னிடம் எப்படிக் கேட்கலாம்? ஒரு தமிழர் இன்னொரு தமிழரிடம் அப்படிக் கேட்பதே தவறல்லவா?” என்று, தம் மனதைத் திறந்து காட்டுகிறார் டிலானி.

திசாந்தினி

யேர்மனியில் பிறந்த செல்வி திசாந்தினி இராமதாஸ் பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் ஆண்டு 9 ல் தமிழ் பயில்கிறார். சிறு வயதிலேயே தமது தமிழ்த் திறமையை வெளிக்காட்டியவர். அனைத்து யேர்மானியத் தமிழ் மாணவர்களும் பங்கெடுக்கும் பொதுத் தமிழ்த் திறன் போட்டிகளில் பங்குபற்றி, பரிசில்கள் வென்றவர். தமிழாலய கலைக்கூடத்தில் நடனம் பயின்ற இவர், நாடகங்களிலும் தம் தேர்ச்சியை நிறுவியவர். தாம் பயின்ற தமிழாலயத்தில் இன்று மழலையர் நிலை உதவித் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

“தமிழ்ப் பள்ளிக்கு என்னைக் கொண்டுவந்த அப்பா அம்மாவுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். தமிழாலயம் வந்ததால், என்னிடமுள்ள வளங்களை எனது தமிழாசிரியர்கள் எனக்கு உணரவைத்தார்கள். தன்னம்பிக்கை பெற உதவினார்கள்,” என்று நன்றி பாராட்டுகிறார், திசாந்தினி.

டிலூசியா

செல்வி டிலூசியா சேவியர் தமிழாலயம் தொடங்கிய நாளில் இருந்து கல்வி கற்பவர். தமிழாலய கலை விழாக்களில் உற்சாகமாகப் பங்குபற்றி வருபவர், பிள்ளைகளுக்குக் கலைப் பயிற்சி வழங்குவதில் பேரார்வம் காட்டுகிறார்.

“நான் ஜேர்மனியில் பிறந்தவள். டொச் மொழியில் கல்வி பயில்பவள். அந்த மொழியில் சரளமாகப் பேசுகிறேன். வாரத்தில் ஒரு நாள் தமிழ் பயில்கிறேன். முதலில் தடக்கித் தடக்கிப் பேசினேன். இப்பொழுது ஆற்றொழுக்காகப் பேச முடிகிறது. மாணவியாகச் சேர்ந்தேன். இன்று துணையாசிரியையாகவும் பணிபுரிகிறேன். பெருமையாக இருக்கிறது. பெரும்பாலானோர் நாம் டொச்மொழிக் கல்வியிலேயே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் தமிழில் பேசமட்டும் கற்றால் போதும் என்றும் கருதுகிறார்கள். ஆனால் சமூக சிந்தனையுள்ளவர்கள் தமிழாலயங்களை அமைத்ததால் இன்று தமிழில் எழுதுகிறோம். வாசிக்கிறோம். பேசுகிறோம். இங்கு பிறந்த நாம் அவர்களுக்கு நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறோம்” என்று புலத்து இளந்தமிழ்ச் சமுதாய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் மனம் திறந்து பேசும் டிலூஷியா ஆங்காங்கே சிதறிவாழும் ஜேர்மன் தமிழ்ப்பிள்ளைகள் தமிழ்ச் சமுதாயமாக ஒன்றுகூடி வாழ்வதற்கும் தமிழாலயங்கள் தளம் அமைக்கின்றன. என்று நிம்மதி தெரிவிக்கின்றார்.

நித்தியா

“தொடக்கத்தில் எனது சூழலில் தமிழ்த் தோழியர் எவரும் இல்லை. எதையோ இழந்துவிட்ட உணர்வு. அப்பா என்னை இந்தத் தமிழாலயத்துக்குக் கொண்டுவந்த முதல் நாளை நான் இன்னமும் மறக்கவில்லை. நிறையத் தமிழ்த் தோழியர் கிடைத்தார்கள். வாய் நிறையத் தமிழ் பேசிச் சோட்டை தீர்த்தேன்.”

நித்தியகௌரி அரசரத்தினம் ஆண்டு 9 நிறைத்து, மழலையர் நிலையில் உதவித் தமிழ் ஆசிரியராகத் தொண்டாற்றிய இவர், நாடளாவிய தமிழ்த்திறன் போட்டிகளில் ஆர்வமாகக் கலந்துகொண்டு பரிசில்கள் ஈட்டினார். மாணவியாகத் தமிழாலய நாடகங்களில் நடித்துவந்த நித்தியகௌரி, பிள்ளைகளுக்கு நாடகங்கள் பழக்குவதற்கு பெருந்துணை புரிந்தார்.

கற்ற கைம்மண்ணளவைக் கற்பித்து இன்புற்று
பெற்ற நன்மதிப்பே வேறொன்றும் நோக்காது
உற்ற தமிழ்ப்பற்றால் உள்ளம் மிகக் கனிந்து
நிற்பவரே ஆசிரியர் மாணவரின் உள்ளத்தே

ஆசு கெடத் தாம் நின்று ஆசையுடன் இன்தமிழைப்
பேசுவதும் புகட்டுவதும் பேரின்பமாய்த் தேர்ந்து
வீசு புகழ் கொண்டவரே பீலபெல்ட் ஆசிரியர்
மாசற்ற இத் தொண்டு மலர்க! தமிழ் அறமாய்!

மழலையர் நிலை

அபிராமி கனகசுந்தரம்
ஆகாஷ் திருஞானச்செல்வன்
இலக்கியா ஜெயபாலன்
கயீர்ன பிரகாஷ் நகுலேஸ்வரன்
சங்கவி பிரயாகரன்
சாருஜன் ஜெயராஜா
சிவசுபிதா நித்தியானந்தராசா
பிரவீனியா பேரீன்பநாயகம்
பிரவீன் இரவீந்திரராஜா
பிரிஷ்கன் சசிதரன்
மிதுலா இராஜேந்திரகுமார்
மிரியாம் வஸன் ஜெயதாசன்
ரித்ஷ் பிரேமரூபன்
விக்ஷணா இரவீந்திரராஜா
வினோத் விவேகானந்தர்

35

34

சிறுவர் நிலை

அஞ்சனா ரவி, அபிராம் சிவானந்தம், ஆரோன் ஜெகரன் ஜெயதாசன், இலக்கியா ஜெகதீஸ்வரன், கஸ்தூரி குமாரதாசன், கிரிசாணி செல்வராஜா, கிரிஷ்நாந்தி லெட்சுமணராஜா, சகிதா சிவராஜா, சாரங்கன் கமலேந்திரம், சாரங்கன் குலசிங்கம், சுதர்சினி தர்மராஜா, தீவ்யா யோகராஜா, பவித்திரன் செல்வநேசன், பிரவீன் பிரேமரூபன், மிதுனன் ராஜ்குமார், மிதுஷன் ராஜ்குமார், ரிஷிகேசன் அருளானந்தம், ரொமி டிலக்ஷியா வரதராஜ், விக்ஷணா சிவானந்தம், விக்ஷாந் யரேஸ்வரன், வீனித் நாகரத்தினம், றமீக்கா இராசலிங்கம், றமீத்தன் இராசலிங்கம், றமீத்தா இராசலிங்கம்

வளர்நிலை 1

அகலிகா சிந்திரன், அனீதா ஆனந்தன், அவிநாஸ் சிறீஸ்கந்தராஜா, எழில் அரசி இரத்தினலிங்கம், கெபிசன் கமலகுமார், சகீனா சற்குணம், சங்கவி இரவிச்சந்திரன், சஸ்திரி திருமுத்தி ஆனந்தம், சயந்தன் சதீஸ்குமார், சாரங்கன் கண்ணன், சயந்தன் சபானந்தன், டரன் கஸ்நிபி, தமிழினி குலசீங்கம், தர்சன் ஆறுமுகநாதர், நிசாந் வன்னியசேகரம், நதர்சன் குமாரதாசன், நிதூசன் கனகத்திமம், நிவேதன் நித்தியானந்தராசா, நிவேஜன் குணேஸ்வரன், பானுஜா ரவிதாஸ், மதுஷா சிவானந்தன், மீதுஜன் ரவிச்சார், ரொனி டில்சான் வரதராஜ், லிஸுசன் அருந்தவச்சேல்வம், விதுனா விவேகானந்தர், விஷ்வதா பரமேஸ்வரன்

வளர்நிலை 2

அசோக் நேசுகுமார், அபிநயா இராசநாயகம், அபிராமி அரசரத்தினம், அனார்த்தன் சிவகுமார், அஜித் இராஜேந்திரகுமார், அஸ்லிகா அமிர்தலிங்கம், உமாசங்கர் அருளானந்தம், ஒஸ்வின் யேசுராஜா, கார்த்தி சௌந்தராஜன், கிரிஜன் செல்வராஜா, கொடவின் யேசுராஜா, சபிதா சிவநாதன், சயானா சதீஸ்குமார், கஜிதன் பாலகுமார், தமிழினி இரத்தினலிங்கம், தாரணி சிறீஸ்கந்தராஜா, திஸ்சன் மகேந்திரன், திவ்யா சிவகரன், நவீனன் நகுலேஸ்வரன், நிதூஷன் வன்னியசேகரம், நிருசா புண்ணியமுர்த்தி, நிவேதா சத்தியமுர்த்தி, பபிதா விஜயகுமார், பிரதீப் லெட்சுமணராஜா, மதுரா ஜேகநாதன், மீருதுவன் இரவீந்திரராஜா, வருண் திருச்சேல்வம், வானுவி குலசேகரம், விதூஷன் ஸ்கந்தராஜா, விஸுசன் விவேகானந்தர், வினோத் மனோகரன், ஜனுயா தவச்சேல்வம்

வளர் நிலை 3

கஜமோகன் ரவிமோகன்
 கிஷாந்தன் கமலேந்திரம்
 கெவின் கமலகுமாரன்
 சம்ஜா சற்குணம்
 சர்மினி கண்ணன்
 சிந்துஜா ரவிசங்கர்
 சிறீவன் திருமுர்த்தி ஆனந்தம்
 தட்சிகா கனகரட்னம்
 நிருபிகா கருணாநிதி
 பவித்தரன் சிவராஜா
 பாணுஜா மண்டலேஸ்வரன்
 பிரதிராஜ் சிவநாதன்
 பிரியந் இரத்தினலிங்கம்
 மீறேஸ் பேர்ப்நாயகம்
 யஷ்வீயா அல்பிரேட்
 லக்ஷியா சிவஞானம்
 ஜெயந்தன் விஜயகுமார்

வளர் நிலை 4

அர்ஷ இராஜேந்திரகுமார், அனுஜன் மோகனதாஸ், அஜானிகன் அமிர்தலிங்கம், ஆரணன் சிவகுமாரன், கசிவா இராஜேந்திரம்,
 கீர்த்தனா இராமதாஸ், கீர்த்திகா நாகேசன், கௌதமன் குணசேகரம், சர்மிலா சிவராசா, சுக்னியா சபாநந்தன், டிஜேஸ் பேர்ப்நாயகம்,
 நிரோஜன் சிறீகரன், மதிக்குமார் ராஜகுமார், வினுதன் சிவபாலசுப்பிரமணியம், விஷாகன் கமலேந்திரம், ஜம்புகேஸ்வரன் அருளானந்தம்

ஆண்டு 5

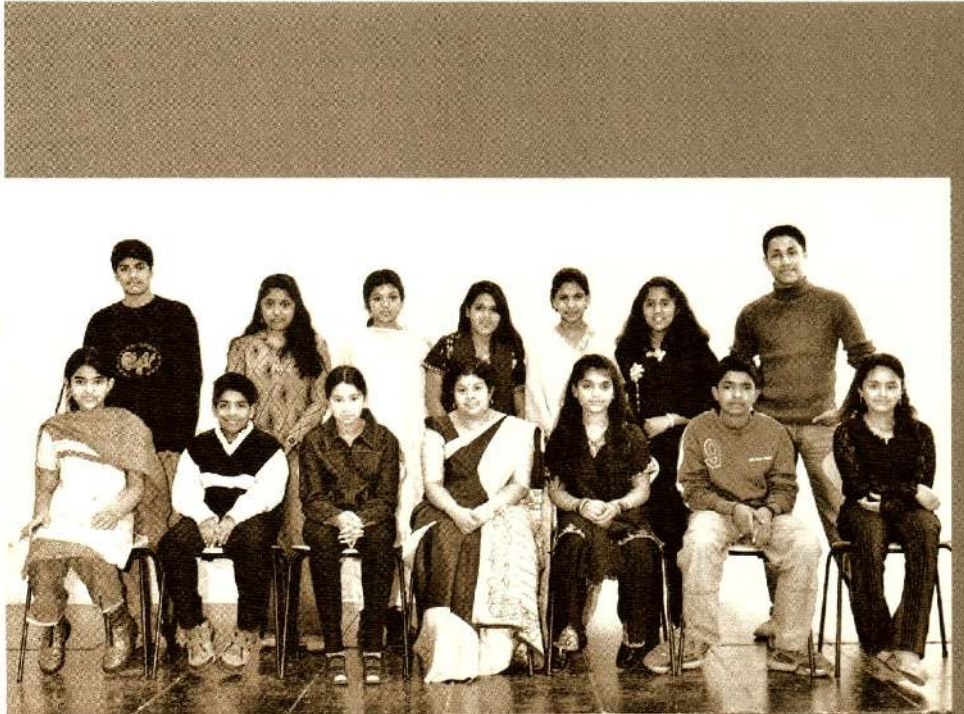
அகிலன் திருச்செல்வம், அருண் திருச்செல்வம், அஜந்தன் சிவபாலன், ஆதவன் நேசகுமார், கீர்த்திகா கருணாநதி, கீர்த்திகா ஜெயபாலன், கோபிணா மகேந்திரன், சசிசேகரன் இராமதாஸ், சஞ்ஜீவன் மனோகரன், சரண்யா நித்திஆனந்தராசா, சாந்தா வசந்தகுமார், சாருஜன் குணேஸ்வரன், தர்சிகா முத்துக்குமார், தர்மினி தர்மராஜா, தனுஜன் சிவானந்தம், திவ்யா கனகசுந்தரம், பிலிசியா சேவியர், புகழினி முத்துராஜா, முகிலன் முத்துராஜா, மௌரிஷ் வரதராஜா, யானுஸ் அல்பிரேட், ரிவேகா நல்லையா, றஜீதா ஜெகநாதன், ஜனனி மகேந்திரன்

37

36

ஆண்டு 6

ஒஸ்ரீனி வரதகுமார்
குமுதினி அரசரத்தினம்
சகாஜினி ராஜ்குமார்
சாலினி கண்ணன்
சுகன்யா பாலகுமார்
டினீஸ் சேவியர்
தனுஷ் முத்துக்குமார்
திலக்ஷன் குலசிங்கம்
திலகஜி சீவகரன்
நோபனா இராஜகுலநாதன்
வினோதா மண்டலேஸ்வரன்
றஜீதா செளந்தராஜன்
ஜனார்த்தன் சிவபாலசுப்பிரமணியம்

ஆண்டு 7

ஆர்த்திகா மயூகிரி
கமீதா சட்சிதானந்தன்
கௌரிஷங்கர் சீவராஜா
டிலக்ஷி நல்லையா
தாருகா தவச்செல்வம்
துசாணி செல்வராசா
தேவயாணி குணசேகரம்
பெனிஸ்ரன் வரதகுமாரன்
யாதவன் அரசரத்தினம்
லியோஸ்ரன் இராஜகுலநாதன்
வினோத் சிவானந்தம்
ஜேசிந்தா அற்புதராசா
ஜெனிஸ்ரன் வரதகுமாரன்

ஆண்டு 8

கஜரூபன் சீவராஜா, துசியந்தன் அற்புதராசா, நேருவாசன் குணசேகரம், பிரசாத் மயூகிரி, ரஞ்சனி மண்டலேஸ்வரன், ஜேயமயூரன் யேம்ஸ் அல்ஸ்ரன்

ஆண்டு 9

டிலானி நல்லையா
டிவ்யாசியா சேவியர்
திசாந்தினி இராமதாஸ்
மேரி ஜெனோபா இராஜகுலநாதன்

39

38

ஆண்டு 10

முதலாமாண்டு
தயாழினி தர்மராஜா
ஜெயப்பிரியா யேம்ஸ் அல்ஸ்ரன்

இரண்டாமாண்டு
ரஸ்மி இராமதாஸ்

ஏடு தொடக்கினோர்

பிரேமராணி

“எனது பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்தே, ஒரு தமிழாசிரியராக வாழவேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தேன். அகதியாக யேர்மனிக்கு வந்தபோது, எனது இலட்சியம் பகற்கனவாகிவிட்ட துயரம், எனக்கு. பீலபெல்டில் தமிழாலயம் தொடங்கியபோது, ஆசிரியையாகப் பணிபுரிய எனக்கு வாய்ப்புத் தர நிர்வாகத்தினர் முன்வந்தார்கள். உடனடியாகப் பற்றிக்கொண்டேன். வாராவாரம் 20 கி.மீ தொலைவில் உள்ள லாகே நகரிலிருந்து, எனது பிள்ளைப் பருவக் கனவை நிறைவேற்ற, உவப்போடு போய் வந்தேன்,” என்று, இன்று லண்டனிலிருந்து நினைவுகூருகிறார், திருமதி பிரேமராணி கிருபாகரன்.

திருமதி பிரேமராணி கிருபாகரன், ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர். தமிழ்த் திறன் போட்டி நடுவராக, தேர்வு வினாத்தாள் திருத்துபவராக, பிள்ளைகளுக்கு நாடகங்கள் பழக்குபவராகச் சோர்வின்றித் தொண்டாற்றிய மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தாயான பிரேமராணி இன்று ஒரு லண்டன் பள்ளியில் தமிழாசிரியையாகத் தொடர்ந்து தவம் இயற்றுகிறார்.

யோகமணி

இலங்கையில் ஐந்து ஆண்டுகள் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகக் கற்பித்த அனுபவம். கணிதமும் விஞ்ஞானமும் இவருடைய சிறப்புத் துறைகள். நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தாயான திருமதி யோகமணி சட்சிதானந்தம், தமிழையும் சுற்றாடற் கல்வியையும் இரண்டாண்டுகள் கற்பித்தார்.

“டொச் பள்ளிகளில் எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் கவனமெடுத்துப் படிப்பிக்கிறார்கள். அங்கே பெறும் பயிற்சியைப் பிள்ளைகள் தமிழாலயத்திலும் பிரயோகித்து, தமிழிலும் கவனம் செலுத்திப் படிக்கிறார்கள்,” என்று பிள்ளைகளின் புத்திக்கூர்மையை வியந்து பாராட்டுகிறார், யோகமணி.

சுவர்னாங்கி

கொழும்பு இந்து மகளிர் கல்லூரியில் படிப்பித்த அனுபவத்துடன் வந்த திருமதி சுவர்னாங்கி சந்திரராஜா, கல்வித்துறை நிர்வாகியாகவும் திகழ்ந்தவர். இரண்டு பிள்ளைகளுக்கு அன்னையான இவர் பீலபெல்டில் தமிழையும் சுற்றாடற் கல்வியையும் மூன்று ஆண்டுகள் கற்பித்தார். தமிழாலயத்துக்குத் தாம் வந்த முதல் நாளைப் பசுமை மாறாது நினைவு வைத்திருக்கிறார்.

“அகதியாக யேர்மனி வந்து, மனம் சோம்பியிருந்த எனக்கு பீலபெல்ட் தமிழாலய அழைப்பு வந்ததும், திரும்பவும் படிப்பிக்கப்போகிறேன் என்ற உணர்வு பரபரப்பைத் தந்தது. முதல் நாள், பெருந்திரளாகத் தமிழ்ப் பெற்றோரை ஒரே இடத்தில் பார்த்த அந்தக் காட்சியை என்னால் இன்றும் மறக்க முடியவில்லை. பூரிப்பாக இருந்தது. பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர் கூடிய ஊக்கம் கொடுத்து வந்ததால், கிழமையில் ஒரு நாள் படிப்பித்தாலும் அவர்களுக்கு என்னால் திருப்தியான கல்வியை ஊட்ட முடிந்தது.” என்று நினைவுத் தோயலோடு கூறினார், சுவர்னாங்கி.

பிள்ளைகள் இவர்மீது பற்றா, இவர் பிள்ளைகள்மீது பற்றா என்பது ஒரு புரியாய் புதிர். மற்றவர்களுடைய முகங்களில் மலர்ச்சியைக் கொண்டுவருவதற்கு இவரிடம் எப்பொழுதும் ஏதாவது கைமருந்து இருக்கும். சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராக, கல்வி ஆலோசகராக, கல்விவளச் சபைச் செயலராக, இலங்கையிலே 16 ஆண்டுகள் நிறைத்தவர். யேர்மனியில், தாய்மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும் ஆசிரியப் பயிற்சி அணிக்கு அணி சேர்த்தவர். அனைத்துலக வலம்வரும் தமிழ் வழி நூல்களின் ஆசிரியக் குழுவில் தனியிடம் வகித்தவர். பழந்தமிழ் இலக்கிய வித்தகர். இலக்கிய உலகிலே அழலாடி என்ற பெயரில் கட்டுரைகளும் பாக்களும் எழுதிக் குவிக்கும் வரகவியான புலவர் சின்னத்துரை கமலநாதன், பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் 7 ஆண்டுகள் உயர்நிலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ்த் தொன்மையை ஊட்டிவந்தார்.

“தமிழ்த் தொண்டு, தாய்த் தொண்டு,” என்று, தம் பணிக்கு, நறுக்காக அர்த்தம் பொதிகிறார், அழலாடி.

41

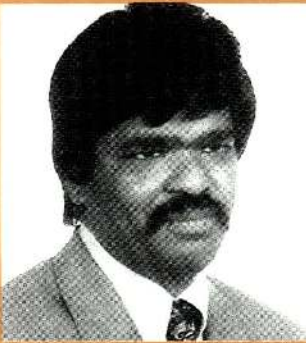
நடராஜசுந்தரம்

தமிழாலயம் தொடங்கிய இரண்டாவது ஆண்டில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்த தமிழ்மணிப்புலவர் இரத்தினம் நடராஜசுந்தரம், ஐந்து ஆண்டுகள் பணி புரிந்தார். இலங்கையில் விவசாயத் திணைக்களத்தில் நீண்டநாள் பணிபுரிந்த ஒரு விவசாயச் சிறப்புப் பட்டதாரி. இவர் கவிதையிலும் கட்டுரையிலும் பிள்ளைகளுக்கு நாட்டத்தை ஏற்படுத்தினார். மலர்ந்த முகத்தோடும் நட்புணர்வோடும் பிள்ளைகளை அணுகினார்.

“வகுப்பிலே பிள்ளைகள் கவனம் குலையாது இருக்கவேண்டுமென்றால், ஆசிரியர் போதிய முன்னாயத்தத்தோடு வகுப்புக்குள் நுழைய வேண்டும் என்பதை நான் என்றுமே மறந்ததில்லை,” என்று ஒரு நல்லாசிரியரின் பொறுப்புணர்வை நினைவு கூருகிறார் நடராஜசுந்தரம்.

கிருபா

பீலபெல்டிலிருந்து 20 கி.மீ தொலைவில் உள்ள லாகே நகரில் 19 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த அம்பலம் கிருபாகரன், 7 ஆண்டுகள் தமிழாலயத்தில் ஆர்வத்தோடு தொண்டாற்றினார். தமிழ்த்திறன் போட்டி நடுவராக, தேர்வு வினாத்தாள் திருத்துபவராக, பிள்ளைகளுக்கு நாடகங்கள் பழக்கி மேடையேற்றுபவராக ஓடியோடித் தொண்டாற்றிய கிருபா, இன்று லண்டனில் வாழ்கின்றார்.

“தமிழனாக வாழ்ந்து நாம் பெறும் நிறைவு, புலத்திலே வாழும் பிள்ளைகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டும். தமிழ்ப் பள்ளிகள் மூலம் அதற்கு நாம் வழி கோலலாம்,” என்று நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார், கிருபா.

சாந்தினி

தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்த் தொண்டு புரிவதற்காக, முப்பது கி.மீ தூரத்திலுள்ள நகரம் ஒன்றிலிருந்து வாராவாரம் பீலபெல்ட் வந்தவர், திருமதி சாந்தினி ஜெயநாதன் என்ற மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தாயான இந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியை. பிள்ளைகளோடு அன்பாகப் பழகுவது எப்படி என்பதற்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்த இந்தப் பெருமாட்டி, தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் தமிழையும் சுற்றாடற் கல்வியையும் சலிக்காது ஊட்டியவர்.

“பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும்போது, பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால், அவர்களிடமிருந்தே எவ்வளவோ கற்கமுடிகிறது. அதையே புடமிட்டு வளமுட்டித் திருப்பி அவர்களுக்கு ஊட்டும்போது, அது எளிதாக அவர்கள் மனதிற் பதியும்,” என்று, சாந்தினி ஜெயநாதன் அனுபவம் பகிக்கிறார்.

சாந்தகுமாரி

வளம் மிக்க இந்தப் பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியையின் தொண்டு, பீலபெல்ட் தமிழாலயத்துக்கு மூன்று ஆண்டுகள் கிடைத்தது. இலங்கையில் பதின்மூன்று ஆண்டுகளும் பின்னர் சுவீஸ் தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியையாக மூன்று ஆண்டுகளும் ஈட்டிய கற்பித்தல் பட்டறிவுடனேயே 1997 இலிருந்து 1999 வரை திருமதி சாந்தகுமாரி பாஸ்கரன் தொண்டாற்றினார்.

“தமிழ்ப் பள்ளியின் ஊடாகத் தமிழ்ப்பண்பாடு பேணப்படுகிறது,” என்று அடிக்கடி கூறுவதோடு, அதில் அசையா நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவரான சாந்தகுமாரி, கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலே, புலத்துச் சூழலில் பெற்றோர்கள் வகிக்க வேண்டிய இடத்தையும் வலியுறுத்துகிறார். “பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்கு மேலும் மேலும் ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். அதே சமயம், நிர்வாகத்திற்கும் முடிந்தளவு ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும்,” என்றும் அவர் மேலும் பரிந்துரை புகிறார்.

ஜெயந்தி

17 ஆண்டுகள் ஜேர்மனியில் வாழும் இவர், மூன்று ஆண்டுகள் பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் ஆசிரியராகத் தொண்டாற்றியவர்.

“புதிய தமிழ் வழி நூலைக் கற்பிப்பது இலகுவாக இருக்கிறது. பிள்ளைகளும் எளிதாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். குழப்பமின்றி நன்றாகத் தேர்வும் எழுதுகிறார்கள். ஆனால் வாரத்தில் ஒரே ஒரு நாளே தமிழ்மொழி கற்க ஒதுக்கப்படுகிறது. இது போதாது. பெற்றோர்கள் அக்கறை எடுத்து வீட்டிலும் கற்பிக்க வேண்டும்” என்று ஆதங்கம் தெரிவிக்கிறார் திருமதி ஜெயந்தி குணசேகரம்.

சுமதி

பீலபெல்ட் தமிழாலயத்திலிருந்து 40 கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள Vlotho என்ற நகரத்திலிருந்து வந்து இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ் கற்பித்த திருமதி சுமதி வரேந்திரன் யேர்மனி வருமுன், இலங்கையில் வங்கி அலுவலராகப் பணியாற்றிய நிர்வாகப் பட்டறிவு பெற்றிருந்தார்.

“பழைய வகுப்பறைக் கல்வியோடு மட்டும் நிற்காது, நவீன செய்முறைக் கற்பித்தல் வழிகளையும் கடைப்பிடித்து ஊட்டினால், அது பிள்ளைகளின் மனதில் ஆழமாகப் பதியும். புலத்திலே தமிழ் வளர்ப்பதற்குத் தகுந்த முக்கிய களம் தமிழாலயமே என்பதில் ஐயமில்லை. இங்கே, தமிழ்ப் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளின் தமிழ்க் கல்விக்குக் கொடுக்கும் ஊக்கம் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது,” என்று கணிப்பிட்டுக் கூறுகிறார், சுமதி.

ஜெயமதி

மூன்று ஆண்டுகள் பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் தொண்டுபுரிந்த திருமதி ஜெயமதி மோகன் சாந்தனன், இலங்கையில் ஐந்து ஆண்டுகள் பாலர் பாடசாலை ஆசிரியையாகப் பணியாற்றியவர். முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான சிறப்புப் பயிற்சியை ஏற்கெனவே இலங்கையில் பெற்றிருந்த ஜெயமதி, இருபது கி.மீ. தொலைவிலிருந்து வந்து, பீலபெல்ட் தமிழாலயத்திலும் பாலர் வகுப்போடும், ஆண்டு 1, 2 வகுப்புகளோடும் தம்மை இணைத்துத் தொண்டாற்றினார்.

“குழந்தைகளுக்குப் படிப்பிப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இங்கே, புலத்து நாடுகளில் படிக்கும் பிள்ளைகள் ஆசிரியர்களுடன் பயம் இன்றி இயல்பாகப் பழகுகிறார்கள். இந்த ஊடாட்டம் அறிவுப் பகிர்வை எளிதாக்கிவிடுகிறது,” என்பது, ஜெயமதியின் பட்டறிவிலிருந்து பிறந்த கணிப்பீடாகும்.

சுதா

திரு குழந்தைவேல் சுதாகரன் தமிழாலயம் நிறுவப்படுமுன்னர், தமிழ் கல்வியின் தேவையையும் அவசியத்தையும்பற்றி வீடுவீடாகச் சென்று பரப்புரை புரிந்த சமூகத் தொண்டர். தொடக்ககாலத்தில் பிள்ளைகளையும் ஆசிரியர்களையும் ஏற்றிப் பறித்த சுமையாளர்.

“தமிழ்ப் பள்ளிக்கு வரும் பிள்ளைகளிடையே தமிழ்க் கூட்டுறவும் சமூக இயையும் ஏற்படும். அவர்கள் பெறும் தமிழ்க் கலைப்பயிற்சிகள் அவர்களை ஒரு கட்டான சமூகமாக வளர்த்தெடுக்கும்,” என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார்,

ஜெயா

பீலபெல்ட் தமிழாலயம் தொடங்கிய ஆண்டிலிருந்தே, 25 கி.மீ தொலைவில் உள்ள பூண்டே நகரிலிருந்து, தம்முடைய இரண்டு பிள்ளைகளையும் பள்ளிக்குக் கூட்டிவரத் தொடங்கிய திருமதி ஜெயமங்களேஸ்வரி இராமதாஸ், பிள்ளைகளின் கலகலப்பும் கும்மாளமும் தம்மையும் தொற்றிக்கொள்ள, படிப்படியாகப் பாடம் எடுக்கத் தொடங்கினார். தமிழாலயம் மேற்கொள்ளும் வெவ்வேறு முயற்சிகளிலும் தம்மையும் இணைத்து, வளர்ச்சியில் பங்குபற்றினார்.

“பிள்ளைகளிடம் உள்ள இயல்பான திறமைகளைச் சிறிது தூண்டிவிட்டாலே போதும். அவர்கள் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள்,” என்று தமிழாலய மாணவரிடையே தாம் நேரில் கண்டதை ஜெயா நயந்து கூறுகிறார்.

மஞ்சளா

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் தங்கள் பண்பாட்டு விழுமியங்களை உயிரோட்டமாகக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டும் திருமதி மஞ்சளாதேவி இரத்தினலிங்கம் மூன்றாண்டுக் காலம் தமிழாலயத்தில் தமிழறிவும் கலையறிவும் ஊட்டினார். தாம் கற்பித்த வகுப்புகளில் நட்பு அடிப்படையில் பிள்ளைகளோடு புழங்கி, அவர்களுடைய விருப்பங்களையும் தேவைகளையும் அறிந்து, அவற்றுக்கேற்பத் தாம் கற்பிக்க முடிந்ததாகக் கூறுகிறார்.

“நமது இனத்தின் கலாசாரத்தையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் நாடக வடிவில் புகட்டும்போது, அவை வேகமாகப் பிள்ளைகளின் மனங்களில் பதிந்துவிடும். எனவே, அவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் நாடகங்களை எழுதி, நெறிப்படுத்தி அவர்களுக்கு அறிவூட்ட இங்கு முடிகிறது,” என்று நிறைவு தெரிவிக்கிறார் மஞ்சளா.

பிரசாந்தன்

தமிழ்மணிப் புலவர் பட்டம் பெற்ற திரு சுப்பிரமணியம் பிரசாந்தனுக்கு யேர்மன் மொழி அறிவும் உண்டு. பீலபெல்ட் தமிழாலயம் தொடக்கிய ‘இனி’ இதழின் முதல் பொறுப்பாளராக இவரே திகழ்ந்தார். பிள்ளைகளின் படைப்பாற்றலுக்குத் தளம் அமைக்கும் களமாக ‘இனி’ அமைந்தது. பிள்ளைகளின் ஆக்கங்களைத் தரம் பிரித்து, வகைப்படுத்தி, ‘இனி’யில் பொதிவது பிரசாந்தனின் பணியாக இருந்தது.

“வார இறுதியில் ஒருநாள் பள்ளியில் கற்கும் தமிழை வீட்டுக்கும் கொண்டுசெல்ல ‘இனி’ இதழ் வடிகால் அமைக்கும்” என்பது பிரசாந்தனின் நம்பிக்கையாக இருந்தது.

றஞ்சினி

யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் உயர் கணிதம் கற்று, பீலபெல்ட் வந்த திருமதி றஞ்சினிதேவி நேசகுமார், மூன்று ஆண்டுகள் தமிழாலயத் தொண்டு புரிந்தார். பிள்ளைகளோடு கூடி விளையாடி, பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு, இலங்கைச் சங்கீத சபையால் நடத்தப்படும் சங்கீதப் பரீட்சையில் பெற்ற நான்காம் ஆண்டுச் சித்தி அவருக்குப் பேருதவியாக இருக்கிறது. பிள்ளைகளின் குறும்புகள் தம்மையும் குழந்தையாக்கி விடுவதில் பெரும் திருப்தி, அவருக்கு.

“வேற்றுமொழியிலுள்ள விடயங்களை தமிழில் மொழி பெயர்க்கக்கூடிய தரத்துக்குப் பிள்ளைகள் தமிழ்க் கல்வியறிவு பெறவேண்டும்,” என்பது றஞ்சினியின் விருப்பம்.

தர்ஷினி

வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரியில் கல்வி டிப்ளோமா உயர்சித்தி பெற்ற திருமதி தர்ஷினி மகேந்திரன், கல்வித்துறை அறிவு வளத்துடனும் ஆசிரியப் பட்டறிவுடனும் தமிழாலயம் வந்தார். இரண்டு பிள்ளைகளின் அன்னையான தர்ஷினி அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் தமிழ்க் கல்வித் தொண்டாற்றினார்.

“புலத்திலே பிறந்த பிள்ளைகள் தமிழ் கற்க முற்படும்போது அவர்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள், தனியானவை. இவர்கள் தமிழ் கற்றுத் தேறி, தாமே கற்பிக்க முன்வரும்போது, பிரச்சினைகள் தொடர்பான கூடுதலான புரிந்துணர்வோடு தமிழ் கற்பிப்பார்கள்.” என்று தர்ஷினி விதந்துரைக்கிறார்.

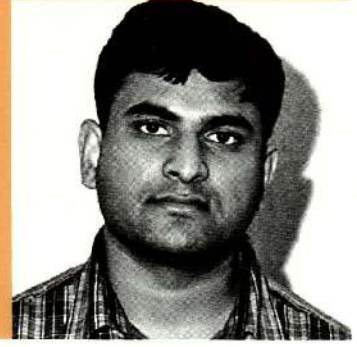

கௌரி

கிளிநொச்சி அரச மருத்துவமனையில் தொண்டர் தாதியாக மூன்றாண்டுக் காலம் பணிபுரிந்த திருமதி கௌரி சாந்தகுமார் உயர்தரக் கல்வி பயின்றவர். யேர்மனியிலே பிறேமன் தமிழாலயத்தில் மூன்றாண்டு மொழி கற்பித்த கௌரி, தமிழ்மொழி, சமூகக்கல்வி ஆகியவற்றை பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் கற்பித்தார்.

“புலத்திலே வாழ்பவர்கள், வேகமான வாழ்க்கைச் சூழலிற் சிக்கியவர்கள். மற்றவர்களுக்காக ஒரு நாளை ஒதுக்குவது மிகச் சிரமமான காரியமாகும். இவர்களிடையே, வாராவாரம் ஒரு நாளைத் தமிழுக்காக ஒதுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மேல் வகுப்புகளுக்கான உரிய நூல்களை ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுடைய பணியை இலகுவாக்குவது, சமூக வழிகாட்டிகளினதும் சமூக நிர்வாகிகளினதும் கடமையாகும்.” என்ற வேண்டுகோளை முன்வைக்கிறார், கௌரி.

மகரிஷ்

தமது பதினான்கு வயதில் யேர்மனி பீலபெல்டுக்கு வந்த மகரிஷ், தமிழாலயத்தில் மாணவனாகத் தமிழ் கற்று, அனைத்து யேர்மனியிலும் பொதுவாக நடத்தப்படும் ஆண்டு 10 தேர்விலே சித்தி எய்தி, தமிழாலயத்தின் முதல் மாணவ ஆசிரியராக நான்கு ஆண்டுகள் தொண்டில் ஈடுபட்டார். தாம் பெற்ற நாடகவியல் பயிற்சி அனுபவங்களோடு, ஆடல், பாடல் மூலமும் விளையாட்டு வழியாகவும் செல்வன் மகரிஷ் சற்குணராஜன் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழறிவு ஊட்டினார். பள்ளி நிர்வாகத்திலும் ஒரு வலுவான உதவிக்கரமாக விளங்கினார்.

“பிள்ளைகளுக்கு இயல்பாகவே விளையாட்டில் ஈடுபாடு உண்டு. அவர்களுக்குப் பிடித்தமான வழியிலே சென்று, அவர்களுக்கு எது தேவையோ அதை ஊட்டினால், அவர்கள் ஈடுபாட்டோடு வேகமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள்,” என்பது மகரிஷ் கூறும் புதுக் கல்வி வேதம்.

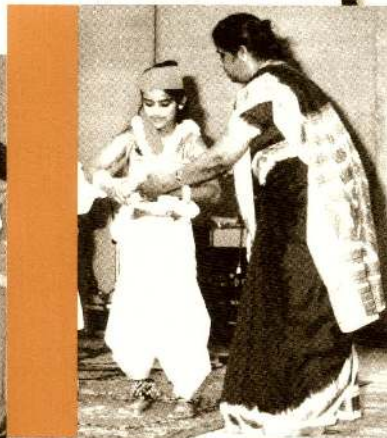
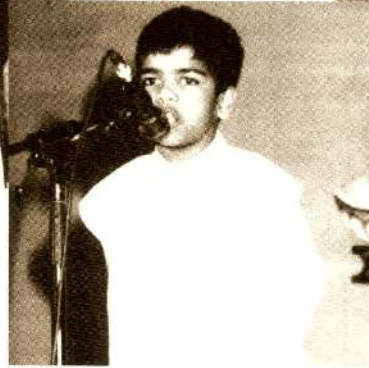

வதனி

கிளிநொச்சியில் ஆசிரியப் பணியை ஆரம்பித்த திருமதி சந்திரவதனி குருபரன், இலங்கையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர். ஆசிரியர்களோடு ஒட்டாது ஒதுங்கியிருக்கும் பிள்ளைகள் நடுவே பணிபுரிந்துவிட்டு, யேர்மனிக்கு வந்த வதனிக்கு, கூச்சமின்றி ஒட்டி உறவாடி, மனம் திறந்து பேசும் யேர்மன் பிள்ளைகளின் அணுகுமுறை புதுமையாக, ஆனால் பிடித்தமாக இருந்தது.

“யேர்மன் கல்விமுறையில் உள்ள வளர்ச்சிப் படிகளின் வழியே தமிழையும் இவர்கள் கற்க முற்படுவதோடு, நுணுக்கமாகவும் ஒவ்வொன்றையும் அவதானிக்கிறார்கள். வேகமாகவும் கற்கிறார்கள்,” என்று வியந்து கூறினார் வதனி.

2000

நிர்வாகம்

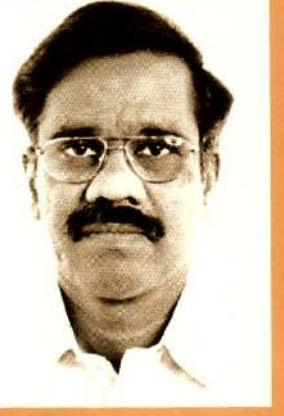
நிர்மலா

தமிழாலயம் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இன்று வரை அனைத்துச் சனிக்கிழமைகளிலும் காலை முதல் மாலை வரை பள்ளியிலேயே நின்று பணி புரிகிறார், திருமதி நிர்மலாதேவி வரதராஜா. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தமிழாலயத்தின் அன்றாட அலுவல்களை அவரே நிர்வகித்துவருகிறார்.

- பிள்ளைகளையும் ஆசிரியர்களையும் நிர்வாகம் பொறுமையாக அனைத்து நடத்துவது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.
- ஜெயலட்சுமி மண்டலேஸ்வரன்
- நிர்மலா அக்காவின் கடின உழைப்பைப் பார்க்கப் பாவமாக இருக்கும். ஆகவே, நானே முன்வந்து நிர்வாகத்திற்கு உதவுகின்றேன்.
- ரேனுகா வரதகுமாரன்
- கலைகளின் தேவையை நன்கு உணர்ந்திருக்கும் நிர்வாகம், அவற்றை வளர்த்தெடுக்க நிறைந்த ஊக்கம் தருகிறது. அதனால் பிள்ளைகளும் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.
- வத்சலா கனகசுந்தரம்
- ஒரு கல்விக்கூடத்தை நெறிப்படுத்துவது மிகச் சிரமமான காரியம். ஆனால் நிர்மலா அக்கா அதை அநாயாசமாக நடத்துவது பெருமை தருகிறது.
- சசிகலா இரவந்திரராஜா
- நிர்மலா அன்ரி நாம் சிரிக்கும் போது கூடி மகிழ்வார், அழும் போது அருகே அமர்ந்து இரங்குவார். பொறுமையானவர், பழகுவதற்கு எளிமையானவர். நிர்வாகம் என்று வரும்போது, நிதானமாக, உறுதியாக இருப்பார்.
- டிலூசியா சேவியர்
- நிர்மலா அன்ரி நட்போடு பழகுவார். எதற்கும் கலங்காதவர்
- சுகி கனகரட்னம்
- சனிக்கிழமை பள்ளியென்றால், ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் தொலைபேசிக்குப் பக்கத்திலேயே இருப்பார். நிர்மலா அன்ரி பெறுமதி மிக்கவர்.
- ரஸ்மி இராமதாஸ்
- பீலபெல்ட் பிள்ளைகளுக்குப் பெரிய தொண்டு செய்து கொண்டிருக்கிறார். எல்லாரையும் கவனிப்பார்.
- டிலானி நல்லையா

ராமதாஸ்

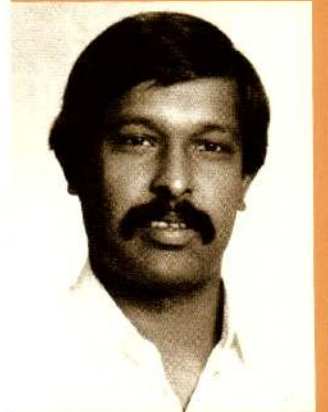
தமிழாலயம் கால்கோளான இரண்டாவது வாரமே இரண்டு மகவுகளுடன் உள்ளே காலடி எடுத்துவைத்தவர், அவசரத்துக்கு ஆசிரியர்களை ஏற்றிப் பறித்தார். படிவங்களை, ஆவணங்களைப் படியெடுக்க, பாதுகாக்க, பங்கீடு செய்யத் துணை நின்றார். இடையே, நாலாண்டு நிதிப் பொறுப்பைத் தம் தோளில் சுமந்து நிர்வாகப் பரணுக்கு திரு இராம இராமதாஸ் அணி சேர்த்தார்.

“எம் பிள்ளைகள் இரண்டு பேருக்கும் தமிழ் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதில் என் மனைவியும் நானும் உறுதியாக இருந்தோம். பீலபெல்ட் தமிழாலயம் தொடங்கிய செய்தி கிடைத்ததும் நாம் வாழ்ந்த பூண்டே நகரிலிருந்து 25 கிலோமீற்றர் பயணத் தொலைவிலுள்ள இந்தத் தமிழாலயத்தில் எங்கள் பிள்ளைகளைத் தமிழ் கற்க இட்டு வந்தோம். பத்து ஆண்டுகள் இந்தப் பயணம் நீடித்தது. எமது உறவினர் வேறு வேறு நாடுகளிலிருந்து எம்மிடம் வரும் தருணங்களிலெல்லாம் எமது பிள்ளைகள் அவர்களுடன் தமிழில் உரையாடும் போது தமிழாலயம் புரிந்திருக்கும் உதவியின் கனதியை நாம் நன்கு உணர்ந்து கொள்கிறோம்.” என்று நெஞ்சு நிறைகிறார் இராமதாஸ் அவர்கள்.

ஆனந்தன்

தமிழாலயத்தை நிறுவும் தொடக்க காலத்திலேயே கூடித் தோள் கொடுத்தவர்களில் ஒருவர் திரு முத்துச்சாமி சிவானந்தன். தமது அறிவியல், தொழில்நுட்ப வளங்களைத் தமிழாலய வளர்ச்சிக்காக இவர் பயன்படுத்தினார். தவணை, ஆண்டுத் தேர்வுத் தாள்களை வடிவமைத்து, அச்சேற்றி ஒரு கனதியைத் தோற்றிவித்தார். இரண்டு ஆண்டுகள் நிதிப் பொறுப்பைத் தம் தோளில் சுமந்தவர். தமிழாலயம் வேகமாக உயர்ந்து வளர இவர் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது.

“தொடக்கத்தில் நாங்களே ஓடித் திரிந்து ஆட்களை ஒன்று திரட்டிப் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்குக் கொண்டு வந்தோம். பெரும் சிரமப்பட்டோம். தமிழாலயத்தின் அவசியத் தேவையைப் பெற்றோருக்கு உணர்த்தினோம். இப்பொழுது பள்ளி சுமுகமாக, இயல்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது,” என்று அடக்கமாகத் திருப்தி தெரிவிக்கிறார், ஆனந்தன். “ஜேர்மனியிலே தமிழ் மக்கள் செறிவாகவல்லாது ஐதாகப் பரவியே வாழ்கிறோம். அப்படிப்பட்ட மக்களை ஒருங்கிணைக்கும் மையமாகத் தமிழாலயமே திகழ்கிறது” என்று கூறுகிறார் ஆனந்தன்.

ரவி

தமிழாலயம் உருவாவதில் திரு பொன்னையா இரவீந்திரராஜாவின் பங்கு தனியானது. ஆசிரியர்களையும் பிள்ளைகளையும் ஏற்றிப்பறிப்பதில் சளைக்காது உழைத்தவர். இன்று, நிர்வாகப் பரணில், நிதிப் பொறுப்பைத் தம் தோளில் ஏற்றுப் புனம் காக்கிறார்.

“எம்மிடையே சிறுந்து வசதிகள் அருந்தலாகவே இருந்தன. நேரத்துக்குப் பள்ளியைத் தொடக்குவதற்காகப் பிள்ளைகளை ஏற்றிப்பறித்தோம். தமிழ்ச் சமூகம் ஒன்றுதிரண்டது. உருப்பெற்றது. எமது சமூகத்தின் உயிர்நாடியாகத் தமிழ்ப் பள்ளி அமைவதை அனைவரும் உணர்ந்தோம். அதைக் கட்டிக்காக்கத் திடசங்கற்பம் பூண்டோம்,” என்று அடக்கமாகக் கூறுகிறார், ரவி.

ரேனுகா

திருமதி டோறின் கிறிஸ்ரபெல் ரேனுகா வரதகுமாரன், பாலர் பள்ளி ஆசிரியையாகத் தேறிவந்தவர். நிர்வாகத்திலும் சரி, பள்ளி நடத்தும் விழாக்களிலும் சரி, பள்ளி மேற்கொள்ளும் கலை முயற்சிகளிலும் சரி, ரேனுகாவின் பங்களிப்பு, ஒப்பாசாரத்துக்கு அல்லாது, மனமுவந்த முழுமையானதாக இருக்கும். சிறுவர் நாடகங்களில் இவர் பாடும்போது அரங்கம் களைகட்டும். கலைக் கல்லூரியின் நாடகங்களில் இவர் பாத்திரமேற்று நடிக்கும்போது, சோபை சொட்டும்.

“தமிழாசிரியர்களுக்கு டொச் மொழியும் தெரிந்திருந்தால் பிள்ளைகளுக்கு கூடிய விளக்கம் அளிக்க இலகுவாக இருக்கும்.” என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார்.

ரஸ்மி

செல்வி ரஸ்மி இராமதாஸ், ஜேர்மனியில் பிறந்தவர். 1994ல் பீலபெல்ட் தமிழாலயம் தொடங்கிய மறுவாரமே, அப்பா கொண்டு வர இரண்டாம் வகுப்பில் சேர்ந்தார். தமிழாலயத்துக்காக, கணினியில் தமிழ்ப்பணி நிறையப் புரிய தமக்கு வாய்ப்புத் தந்த நிர்வாகத்துக்கும் ரஸ்மி நன்றி கூறுகிறார்.

“தமிழர் தமிழைக் கட்டாயம் படிக்க வேண்டும். தமிழ் தெரியாவிட்டால் உறவினரோடு பழக முடியாது. உறவுத் தொடர்பு அறுந்து போனால், இந்தப் பரம்பரையுடனே தமிழ் பேசுவதும் ஒழிந்து விடும்,” என்று ரஸ்மி கூறுகிறார். “தமிழ்க் கலைகளைக் கற்பதும் நல்லதே. நூல்களைப் படித்துப் பயன் பெறுகிறோம். அரங்கக் கலைகளை நடைமுறையில் கற்கிறோம். அங்கே கூட்டு முயற்சி இடம் பெறுகிறது. அதுவும் வாழ்க்கைக்கு உதவும் கல்வி தானே,” என்று விளக்குகிறார் ரஸ்மி.

சமூகத்தொண்டர்கள்

பிரபா

தமிழாலயம் தொடங்கிய காலத்தில் அதை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஓடி ஓடி உழைத்த சமூகத்தொண்டர் இவர். ஐரோப்பிய சூழலில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளை தமிழ் கற்பதால் என்ன பயன் என்று குழம்பிய பெற்றோரிடையே ஊடாடி, அவர்கள் ஐயம் தீர்த்து, பள்ளி வளரப் பங்களித்தவர்.

“எனது பிள்ளையைத் தொடக்க வகுப்புக்குக் கொண்டு வந்த முதல் நாள் உள்ளூக்குள்ளே ஒரே கலக்கம். பிள்ளை அமர்ந்து படிக்குமோ என்ற தவிப்பு. ஆனால் அடுத்த வாரம் விடிந்ததும் தானாகவே படுக்கையில் இருந்து எழுந்து, தமிழ்ப் பள்ளிக்குப் போக பிள்ளை தயாராகி விட்டது” என்று கூறுகிறார் திரு செல்வரத்தினம் பிரபாகரன்.

விக்கி

“நம் பிள்ளைகள் தமிழைக் கற்று, தங்கள் அடையாளத்தை உறுதியாக நிறுவவேண்டும்,” என்று விக்கி ஆவல் தெரிவிக்கிறார். “பிள்ளைகள் நமது கல்விக் கூடத்துக்கு வருவதால், எமது கலாச்சாரத்துக்குள் ஒரு கட்டிற்றுக்கத்தோடு வாழமுடியும். வெளியே நின்றுவிட்டால், தவறான கூட்டுக்கள் சேர்ந்து, அவர்களிடையே சீரழிவு ஏற்பட வாய்ப்புண்டாகும்,” என்று விக்கி அச்சந் தெரிவிக்கிறார்.

அன்று தமிழ்ப் பரண் நிறுவப்பட்டபோது அதன் முக்கிய தூண்களில் ஒருவராக இந்த விக்கி திகழ்ந்திருக்கிறார். பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தின் பத்தாண்டு நிறைவு கொண்டாடப்படுவதையொட்டி சாதனை நிறைவோடும் மகிழ்ச்சியோடும் முகமன் கூறுகிறார், திரு கனகசபை விக்னேஸ்வரன்.

மதன்

தமிழ்க் குழந்தைகளுடைய நன்மைக்காகத் தமிழ்க் கல்விக் கூடம் ஒன்று நிறுவப்படவேண்டும் என்று ஓடியாடி முழுமூச்சாக முயன்றவர்களில் ஒருவர் திரு கிருஷ்ணன் மதன்ராஜ். தமிழ்ச்சமூக நலனுக்காகப் பாடுபடும் ஒரு சமூகத் தொண்டர்.

“ஒரு பிள்ளை, பெற்றோருடனும் சரி, உறவினருடனும் சரி உறவு வைத்திருக்க வேண்டுமென்றால், தாய்மொழி அறிவு வேண்டும். ஆனபடியால் தமிழ்ப்பிள்ளைக்குத் தமிழ் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இந்த நிலையில், தமிழ் படிப்பதற்கு அவர்களுக்கு வசதிசெய்து கொடுப்பது, அவர்கள் வாழும் சமூகத்தின் கடமையல்லவா?” என்று வாதிடுகிறார் மதன்ராஜ்.

நித்தி

யேர்மனியில் ஆறு ஆண்டுகள் இவருடைய மூன்று பிள்ளைகள் தமிழாலய மாணவர்கள்.

“தமிழ் மக்கள் இந்த நாட்டில் தொடர்ந்தும் வாழப் போகிறார்கள். தமிழ்ப் பிள்ளைகள் பிறக்கப் போகிறார்கள். அவர்கள் தமிழ் கற்க வேண்டும். ஆனபடியால் தமிழ்ப் பள்ளிகளும் இருந்தாக வேண்டும்” என்று தமிழாலயங்களின் தேவையை திரு சிவசுப்பிரமணியம் நித்தியானந்தராசா எடுத்துரைக்கிறார். “இலங்கையிலிருந்து தமிழ் ஆசிரியர்கள் இங்கே வருவது வரவரக் குறையப் போகிறது. இந்த நிலையில் இங்கே தமிழ் படித்த பிள்ளைகள், இங்கே படிப்பிப்பது, எங்கள் தேவையைத் தீர்க்கும். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்” என்று அந்தத் தந்தை கூறுகிறார்.

வதனன்

பீலபெல்டில் சமூகத் தொண்டராக மதிக்கப்படும் வதனனுக்கு தமிழாலயம் ஒன்று இயங்குமானால் தமிழ்மொழி அங்கு பயிற்றுவிக்கப்படும் என்பதும், தமிழ்க் கலைகள் வளர்க்கப்படும் என்பதும் மிகவும் தித்திப்பான விடயம். தமிழாலய உருவாக்கத்தைத் தாம் ஜேர்மனிக்கு வந்த நாளில் இருந்தே வரவேற்றவர் திரு சிவபாலன் ஜெயவதனன்.

“ஜேர்மனியிலே பிறந்து பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் ‘அ’ படிக்கத்தொடங்கி பத்தாண்டுத் தமிழ்த் தேர்விலே சித்தி எய்திய பிள்ளை தமிழாசிரியராகப் பணி புரியத் தொடங்கியிருக்கிறது என்றால் அந்தத் தமிழ்ப் பள்ளி மிக நேர்த்தியாக இயங்கியிருக்கிறது என்பதுதானே அர்த்தம்” என்று பெருமையோடு சுட்டிக்காட்டுகிறார், அந்தத் தொண்டர்.

குரு

சமூகத் தொண்டர் வரிசையில் திரு சுப்பையா குருபரன் என்ற பெயரும் செதுக்கப்படத் தகைமை பெற்றது.

“அகதிகளாகப் புலத்துக்கு ஓடிவந்துவிட்ட நாம், இங்கே உருவாகும் நம் புதிய பரம்பரை, தன் இன விழுமியங்களையும் மண்ணின் முக்கியத்துவத்தையும் மறந்துவிடாதிருக்கும்படி, அதற்கு வழிகாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழாலயம் மூலமாக நாம் இந்தக் கடப்பாட்டை எளிதாக நிறைவேற்றலாம். உதவிக்கு வா என்று தமிழாலயம் உரிமையோடு அழைக்கும்போதெல்லாம் ஓடிப்போக வேண்டியது நம் கடமையாகும்,” என்று நியாயம் உரைக்கிறார், குரு.

தமிழ்ச்சமூகத்தின் நலனில் அக்கறை கொண்டவரும் பீலபெல்ட் தமிழாலயம் உருவாக வேண்டுமென பெருவிருப்புக் கொண்டிருந்தவருமான சமூகத்தொண்டர் அமரர் ஜெகநாதன் ஜெயக்குமார் அவர்களையும் இந்நேரத்தில் நினைவு கூருகின்றோம்.

பொதுமக்கள்

திரு தியாகராஜசர்மா பரமேஸ்வரன்

“குறித்த நேரத்துக்கு நிர்வாகிகளும் ஆசிரியர்களும் வந்து வகுப்புகளைத் தொடக்குவது, பாராட்டுக்குரிய விடயம்” என்று பரமேஸ்வரன் கூறுகின்றார். “மக்கள்தொகை விழுக்காட்டு விகிதாசாரத்தின்படி யேர்மனியில் அதி கூடிய வீதம் பிள்ளைகள் தமிழ் படிப்பது பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில்தான். மொழியைவிட கலை வகுப்புகளும் இங்கே நடைபெறுகின்றன. இது இரட்டிப்புக் கொடை. கலைமுயற்சிகள் குழந்தைக்கு மிக முக்கியம். கூச்சம் தெளியும். மனோ நிலை ஒன்றுபடும், அதன் மூலம் தன்னம்பிக்கை வளர்ந்து, ஆளுமை விருத்தியாகும்,” என்று திரு தியாகராஜசர்மா பரமேஸ்வரன் கூறுகிறார்.

திரு நடராஜா தயாபரன் (Jaffna Stores)

“பீலபெல்ட் தமிழாலய மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் பத்தாண்டு நிறைவு விழாவில் மேடையேறிப் பங்காற்றுகிறார்கள் என்பது வியப்படைய வைக்கின்றது. பொதுவாக ஒரு பள்ளி நிகழ்ச்சியில் சிறந்த மாணவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களே முகம் காட்டுவார்கள். இங்கு அனைவரையும் பங்குபற்ற வைக்கும்போது, எல்லோரிடையேயும் ஆர்வம் பிறக்கும். பெற்றோருக்கும் பெருமையாக இருக்கும்.” என்று கூறுகின்றார் தமிழ்க்கடை உரிமையாளர் திரு நடராஜா தயாபரன்.

திரு சுப்பிரமணியம் ஜெகதீஸ்வரன் (New Orleans)

“தாய் மொழியைச் சரியாகக் கற்றால் பிறமொழிகளைக் கற்பது இலகுவாக இருக்கும் என்பதால் முதல் தாய் மொழியைக் கற்குமாறு டொச் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள்” என்கிறார் திரு சுப்பிரமணியம் ஜெகதீஸ்வரன் என்ற தொழில் நிறுவக உரிமையாளர். “நாடு, மொழி, இனம் ஆகியவை பற்றிய உணர்வை ஒன்றுதிரட்டிப் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டுவதற்குத் தமிழ்க் கல்விக் கூடம் ஒரு நல்ல தளம். ஒவ்வொரு நகரிலும் இது நிறுவப் பட வேண்டும். இதை நிறுவுபவர்கள் போற்றப்படவேண்டியவர்கள்” என்றும் நயந்து கூறுகிறார்.

திரு செல்லன் முத்துராஜா

“பல நகரங்களில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் தொடங்கின. எத்தனையோ மூடப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் பீலபெல்ட் தமிழாலயம் வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கு முக்கிய காரணம் புரிந்துணர்வுடைய நிர்வாகமேயாகும். ஆசிரியர், பெற்றோர், மாணவர்கள் ஆகியோரிடையே ஒரு பாந்தமான சுமுக நிலையும் நல்லுறவும் நிலவுகிறதென்றால், அதற்காக அனைவரையும் கோர்த்துப் பிடித்திருக்கும் நிர்வாகத்தையே போற்றவேண்டும்.” என்று திரு செல்லன் முத்துராஜா கருதுகிறார். தமது பிள்ளைகளில் ஒருவர் இங்கேயே மிருதங்கம் கற்று, அரங்கேறி, மிருதங்க ஆசிரியராக அமைந்ததும், இன்னொரு பிள்ளை ஓவியம் கற்று, அதில் தேர்ச்சி பெற்றதும் தமக்குப் பெருமதி நிறைவு தருவதாக அவர் மகிழ்கிறார்.

திரு சின்னத்துரை செளந்தரராஜன்

“பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் முக்கியமானது. கட்டாயம் படிக்கவேண்டும். தமிழறிவு இருந்தால் தான் உறவினர்களுடன் கூடிய பாசத்துடன் உறவாடலாம்.” என்று கூறும் திரு சின்னத்துரை செளந்தரராஜன். “பிள்ளைகளைத் தமிழ்ப் பள்ளிக்குக் கூட்டிக் கொண்டு வர நேரம் இல்லை என்று எவரும் சொல்லக்கூடாது. பிள்ளையின் தமிழ்க்கல்விக்கு பாதி நாளை ஒதுக்குவது சிரமம் என்றில்லை.” என்றும் கூறுகின்றார்.

2001

தமிழ்க் கலைக் கல்லூரி

பிரணவநாதன்

ராஜ சங்கீத யாகம் புரிந்து புகழ்பூத்த தம் தந்தையின் நிழலில் அமர்ந்து, அவரையே குருவாக வரித்து, இசையுலகம் மெச்சும் வித்துவம் வாய்க்கப்பெற்ற சங்கீதரத்தினம் சண்முகரத்தினம் பிரணவநாதன், இலங்கை வானொலியில் பதினான்கு ஆண்டுகள் அதியுயர் மிருதங்கக் கலைஞராக இசைப்பணியாற்றியவர். ரி.எம். தியாகராஜன், சந்தானம், சுதாரகுநாதன், கருணாகரன் போன்ற இசை மேதைகளுக்கு மிருதங்கம் வாசித்து அவர்களிடமிருந்து பாராட்டுப் பெற்றவர். தொடங்கிய முதல் நாளே நேரில் கலந்துகொண்டு, அன்றே வகுப்பைத் தொடக்கி, தம்முடைய ஆதரவைத் தெரிவித்தவர். தாம் வசிக்கும் நகரத்திலிருந்து வந்து போக விரயமாகும் 450 கி.மீ தூரமும் அதற்கான நேரமும் ஒரு சுமையெனத் தெரிந்தும், கொட்டும் பனியிற்கூட, விடாப்பிடியாகப் பயணம் புரிந்து மிருதங்கப் பாடம் நடத்தியவர் பிரணவநாதன். தமது அயரா முயற்சியாலும் ஈடுபாட்டாலும் 1998 இலே மதிக்கும் முரளிக்கும் மிருதங்க அரங்கேற்றம் நடத்திப் பெருமை சேர்த்தார்.

கண்ணா

கலாநிதி சுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன் ஓவிய, சிற்ப ஆசிரியர். தமிழ்க் கலைக் கல்லூரிக்குக் கலைச்செழுமைச் சிறப்பூட்டிக் கணிப்புப் பெறுபவர்களில் கண்ணா தனியானவர். தொடர்ந்து ஆறு ஆண்டுகள் வாராவாரம் நெடுந்தூரம் பயணம் புரிந்து ஆர்வமாக ஓவிய வகுப்புகள் நடத்தினார். இலங்கையில் களனிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சிற்பக்கலை பயின்று பட்டம் பெற்ற கண்ணா, பீலபெல்டில் பல ஓவிய மாணவர்களை வளர்த்தெடுத்தார். அவர்களைக்கொண்டு, ஓவியக் கண்காட்சிகள் ஒப்பேற்றினார். யேர்மனியின் வெவ்வேறு நகரங்களில் நடைபெற்ற கண்ணாவின் ஓவியக் கண்காட்சிகள், பலருடைய புருவங்களை வியப்பால் உயரவைத்திருக்கின்றன. நகர ஆட்சி மன்றங்களின் பாராட்டுதல்களை இவருடைய சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் பெற்றிருக்கின்றன. கண்ணா, ஒரு பேச்சாளர், கவிஞர், எழுத்தாளர். இலங்கையில் தமது தந்தையார் நடத்திவந்த 'வெற்றிமணி' பத்திரிகையை, யேர்மனியிலே தொடர்ந்து நடத்திவரும் கலாநிதி சுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன், மக்களிடையே மதிப்புப் பெற்ற ஒரு கலைஞராவார்.

வத்சலா

வத்சலா கனகசுந்தரம் இசை ஆசிரியர். தமிழீழ மண்ணில் தமிழிசை வேர் ஓடப் பெற்றவர். இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரி இசைப் படையல் இவர். வீணையிலும் தேர்ந்தவர். திருகோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இசைக்கலைமணி வத்சலா கனகசுந்தரம், மட்டக்களப்புப் பிராந்திய கல்முனையில் இசை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியிருக்கிறார். தமிழீழ இசை வடிவத்தை முழுமையாகக் கற்றுத்தேறி, தமிழீழத்தின் வடக்கு, கிழக்கு, தெற்குப் பிராந்தியங்களின் இசைவடிவங்களோடு ஊடாடிய அனுபவ ஞானத்துடன் புலம் வந்த சிலருள் இசைக் கலைமணி வத்சலா கனகசுந்தரமும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடற்பாலது. கலைகள் ஊக்கப்படுத்தப்படுவதையும் பிள்ளைகள் நிறைய ஆர்வம் காட்டுவதையும் மனசாரப் பாராட்டும் வத்சலா, ஆர்வத்தோடு பணிபுரிகிறார்.

57

உதயவதனி

கிழக்கிலங்கை திருகோணமலையைச் சொந்த இடமாகக் கொண்ட திருமதி உதயவதனி கஜேந்திரா தமிழ்நாடு, அடையார் லட்சுமணன் அவர்களிடம் நடனமும் நட்டுவாங்கமும் பயின்றவர். அடிப்படைக் கல்வி மிக முக்கியமெனக் கருதும் உதயவதனி தமிழ்க் கலைக் கல்லூரிக்கு, யேர்மனியின் நொய்ஸ் நகரிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் வந்து போனார். கல்லூரி நாடகங்களுக்கு நடன வடிவம் கொடுக்கும் பணியைச் செவ்வனே செய்துமுடிப்பார். இன்று லண்டனில் வாழ்கிறார்.

ஜெயந்தி

ஐந்து ஆண்டுகள் பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் நடன ஆசிரியையாகத் தொண்டாற்றிய திருமதி ஜெயந்தி யோகராஜா நாடகங்களுக்கு நடன வடிவம் கொடுப்பதில் பேரார்வம் காட்டினார். அண்டை நாடான நெதர்லாந்திலிருந்து போக வர 600 கிமீ தூரம் வாராவாரம் பிடிக்கும் என்பது நன்கு புரிந்திருந்தும் வகுப்புகளை நடத்துவதில் பெரும் ஒத்துழைப்பு வழங்கியவர். யாழ்ப்பாணம், லீலா நாராயணன் அவர்களிடம் நடனம் பயின்று, வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றம் பெற்ற ஜெயந்தி, கலாச்சேத்திரா நுண்கலைக் கல்லூரியில் நடன மெருகு பெற்றார். வீணை, சங்கீதம், மேற்கத்தைய இசை ஆகியவற்றில் இவர் கொண்டிருக்கும் ஆற்றலும் அறிவும் கலைத் துறையில் இவருக்குத் தனித் துணிச்சலையும் ஆற்றலையும் கொடுத்திருக்கின்றன. இவரும் இன்று லண்டனுக்குக் குடி பெயர்ந்திருக்கிறார்.

விஜி

நடன வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கும் சிறுமிகள் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டோடும் பொறுப்புணர்வோடும் ஆர்வமாகக் கற்பது தமக்கு வியப்பளிப்பதாக ஐந்து மாதங்களாக நடனம் கற்பிக்கத் தொடங்கிய அனுபவத்தோடு ஆசிரியை திருமதி விஜி கிருஷ்ணா கூறுகிறார். இந்தியாவில் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் நடனத் துறையில் பீ.ஏ., எம்.ஏ. பட்டங்கள் பெற்றிருக்கும் விஜி, முதலில் தமிழீழ மருதனா மடம் மியூசிக் அக்கடமியில் நடனம் கற்றுத் தேறியவர். “தமிழ் நாட்டில் நடன வகுப்புகள் நடத்திக்கொண்டிருந்தேன். கலைஞரின் குறளோவியத்தையும் நாட்டிய நாடகமாக்கி மேடையேற்றிக் கொண்டிருந்தோம். ஜேர்மனிக்கு வந்தபோது இங்கே பிள்ளைகள் தமிழ் புரிந்து கொள்வார்களா என்ற ஐயம் எனக்குள் இருந்தது. ஆனால் சுத்தமான தமிழீழ உச்சரிப்போடு மலைக்க வைக்கிறார்கள்” என்று விஜி மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறார்.

மதி

மாணவனாகப் பள்ளியிலே சேர்ந்தவர் இறுதியாண்டில் தேர்ச்சி பெற்றார். விளையாட்டுக்களில் பள்ளியைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்து, பரிசில்கள் குவித்தார். மிருதங்க அரிச்சுவடியை பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் தொடக்கி நிறைவுபடுத்தி, லண்டன் தேர்வில் கலாஜோதியாகத் தேறினார். பீலபெல்ட் கலாலயத்தில் சிறிது காலம் மிருதங்க ஆசிரியராக விளங்கியவர், இன்று வெவ்வேறு நகரங்களில் ஆசானாகப் பீடமேறுகிறார்.

“தமிழ் கற்க வரும் பிள்ளைகள் கலைகளைப் பற்றிய அறிவும் பெறுகிறார்கள். பெற்றோரின் விருப்பத்தின்பேரில் முதலில் கலைகளைக் கற்கத்தொடங்கும் பிள்ளைகள், பயிற்சி சூடு பிடிக்கத் தொடங்க, தாமே ஆர்வத்தோடு ஈடுபடுகிறார்கள். கலை விழாக்களில் தங்கள் திறமையை அவர்கள் வெளிக்காட்டிப் பாராட்டுப்பெற, மற்றப் பிள்ளைகளும் கலைகளின்பால் கவரப்படுகிறார்கள். விளைவாக, தமிழ் மொழியும், தமிழ்க் கலைகளும் இணைந்து வளர்கின்றன” என்று திரு கனகசபாபதி மதியழகன் கூறுகிறார்.

59

முரளி

பீலபெல்ட் கலைக்கூடத்தின் வளர்ச்சியில் முரளி காட்டும் பரிவு, தாய்மீது பிள்ளை காட்டும் பாந்தத்தையொத்தது. மிருதங்க முதல் வகுப்பில் சேர்ந்த முதல்வரிசை மாணவர்களில் ஒருவரான முரளி, லண்டன் தேர்விலே சித்தி எய்தி, ‘கலாஜோதி’ பட்டம் பெற்று, கல்லூரிக்குச் சாதனைப் பெருமை சேர்த்தார். கல்லூரி மிருதங்க ஆசானாக இளங்கலைஞர்களை வழி நடத்தும் முரளி, யேர்மனியின் வெவ்வேறு நகரங்களில் இன்று மிருதங்க சாரத்தியம் புரிகின்றார்.

“தொடங்கிய முதல் நாளே மாணவனாகச் சேர்ந்தேன். தமிழ் மொழியும், தமிழ்க் கலைகளும் கற்கத் தொடங்கினேன். இன்று, தமிழில் வாராந்த அறிக்கைகளை விரிவாக எழுத முடிகிறது. கலையில், மிருதங்கம் கற்றுத் தேறி, மிருதங்க ஆசிரியராகப் பணி புரிகிறேன். பெருமிதமாக இருக்கிறது” என்று தமிழாலயத்துக்கு நன்றி கூறுகிறார் முரளி. “தொடக்கத்தில் அப்பாவின் கட்டாயம்! எனக்கு ஆர்வம் வரத் தொடங்கியதும் நானாகவே ஓடி ஓடி வந்தேன்” என்று அவர் கூறுகிறார். தமது வளர்ச்சியில் தமிழாலய ஆசிரியர்கள் தனியான கவனம் செலுத்தியதுபோலத் தாமும் தமது மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதாக செல்வன் முத்துராஜா முரளிஸ்வரன் கூறுகிறார்.

முனைவர் வேலு சரவணன்

உலகத் தமிழ் நாடகத்துறையில் சிறுவர் நாடகம் என்று வந்தால், முதல் நிலைப் பீடமேற்றிப் போற்றப்படுபவர் முனைவர் வேலு சரவணன். பாண்டிச்சேரி 'ஆழி' குழுவின் வழிகாட்டி. தமிழ்நாட்டின் மூலைமுடுக்குகளில் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ப் பள்ளிகளில் சிறுவர்க்கான நாடகங்களை மேடையேற்றிவர். இந்தியாவின் பெரும் நகரங்களில், பெயர்பெற்ற பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகப்பட்டறைகள் நடத்தியவர். பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழக சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நாடகப் பள்ளியில் பேராசிரியராகப் பணி ஏற்குமுன் 2000 ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம், பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தின் சிறப்புப் பயிற்றுநராக வந்து இரண்டரை மாதம் பிள்ளைகளோடு பிள்ளையாய் மாறி, பயிற்சிகள் வழங்கினார். பல்லி, தேவலோகயானை, குப்பை ஆகிய சிறுவர் நாடகங்களைப் பிள்ளைகளோடு தயாரித்தார். இந்த நாடகங்களில் இரண்டை கஸ்ரூப் றொக்சல் நகரத்தில் பீலபெல்ட் தமிழாலயப் பிள்ளைகளோடு நிகழ்த்திக் காட்டினார். நாடக முகமடித் தயாரிப்பிலும் பிள்ளைகளை ஈடுபடுத்தி, சிந்தனை வளர்ச்சி ஏற்படுத்தினார்.

திரு லூயிஸ் மைக்கேல் றேமன்

பீலபெல்ட் தமிழாலயப் பிள்ளைகளின் நாடகத் தயாரிப்புகளில் கூடிப் பணி புரிய, தமது நாடக ஆளுமையுடன் மைக்கேல் றேமன் 1996 இலிருந்து இணைந்திருக்கிறார். தமிழீழத்தில் அச்சவேலியைச் சேர்ந்த றேமன், இளைவாலை புனித என்றியர் கல்லூரி ஆசான் பீ.ஏ.சீ ஆனந்தராஜாவின் நிழலில் உயர்தரக்கல்வி நிலைக்கள முயற்சிக்கு நாடகத்துறையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். வலிகாமம் மேற்கு வட்டகையின் நாடக ஓலைச் சுவடிகள், எழுத்துப்பிரதிகள், நூல்கள், பாரம்பரிய நாடக அணிகலன்கள், மண்ணில் புழங்கிய முற்கால ஒப்பனைக் கலவைகளின் மூலகங்கள் ஆகியவற்றைத் தேடல் புரிந்த குழுவுக்கு தலைமைதாங்கி, நூற்றுக்கணக்கில் அவற்றைத் திரட்டி, கண்காட்சி நடத்தி, யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்துக்கு வளம் சேர்த்தார். யாழ்ப்பாண நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் குழந்தை சண்முகலிங்கத்திடம் முறைப்படி நாடகக் கல்வியையும் களப் பயிற்சியையும் மௌனகுருவிடம் ஆட்டமுறைகளையும் மூன்று ஆண்டுகள் கலைத்திட்டப் பயிற்சியாகப் பயின்றார். யாழ்ப்பாணத் தென்பாங்கு, மாதோட்டப்பாங்கு, மட்டக்களப்பு வடமோடி, தென்மோடி, காத்தவராயன் பாங்கு ஆகியவற்றையும் மூன்றாண்டுக் கற்கை நெறியில் பயின்றார். பத்தாண்டு விழாச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை தமிழாலய ஆசிரியர்களோடு இணைந்து நெறிப்படுத்துகிறார்.

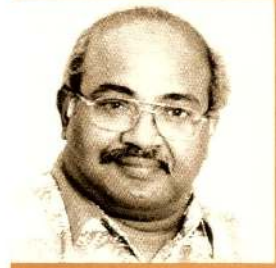
2002

விழாச் சிறக்க...

ராஜன்

ஐரோப்பிய நாடுகளில் தமக்கிணையான வில்லடிப் பாடகன் எனும் இல்லையென்ற வித்துவச் செருக்கோடு உலா வர வல்ல மிடுக்கு நிலையில் இருந்தம்கூட, தேவைகண்டு ஓடிச் சென்று உதவும் பண்பு, ராஜனுக்கே உரித்தான தனிக் கொடை. 175 கி.மீ. தூரத்துக்கு அப்பாலிருந்து வாராவாரம் ஓடிவந்து, தம் குடும்பத்துக்கு வெளியே ஒரு புதிய வில்லடிப் பரம்பரையை பீலபெல்ட் தமிழாலயத்தில் உருவாக்க நாச்சிமார் கோயிலடி ராஜன் முனைந்திருக்கிறார்.

நிகார்

பீலபெல்ட் தமிழாலயம் மேற்கொள்ளும் பெருவிழாக்கள் பெரும்பாலானவற்றில் நிக்கொலஸின் இசைவிரல் கோலங்கள் முகமன் கூற வருகின்றன. மேலைத் தமிழீழ மாதோட்டச் சோலைகளிற் சுழன்றுவரும் நீலவண்டின் ரீங்காரம், இவர் கூட்டும் இசையில் குழைந்துவரும். கூப்பிட்ட குரலுக்கு, ஓடிவரும் திரு நிக்கொலஸ் பிகறாடோ சந்தியாகு வின் வேகம், கைகூப்ப வைப்பது.

சக்தி

பதினொரு ஆலயங்களை ஜேர்மனியின் வெவ்வேறு பாகங்களில் சமைத்த ஸ்தபதி சண்முகலிங்கம் சக்திவேலுக்கு பீலபெல்ட் தமிழாலயம் மீது தனியான பாசம். கலை விழாக்கள் நடைபெறும் போது தமது அழகுக் கோல உதவிகளோடு அவர் பீலபெல்டில் பிரசன்னமாகி விடுவார். மற்றைய இனத்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் மொழிகளிலே தமக்குள்ளே பேசுவதைப் பார்க்கும் போது, நாமும் அப்படிப் பேச வேண்டும் என்ற தவிப்பு நமக்குள் ஏற்படுகிறதை மனதில் இருத்தி, நம் பிள்ளைகளுக்கு அந்த ஏக்கம் ஏற்படாத வகையில், அவர்களுக்குத் தமிழைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று கருதுவதால், தமிழாலயம் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிவந்து உதவ, சக்தி தயங்குவதில்லை.

திரு சிவஞானம் ஸ்ரீகணநாதன்

இவர் ஒரு சிறந்த தபேலாக் கலைஞர். பீலபெல்ட் ல் நடைபெறும் அரங்க நிகழ்ச்சிகள் இவருடைய விரல் நாத மெருகு பெறுகின்றன.

திரு தம்பிப்பிள்ளை இராஜகுலநாதன், திரு வேலுப்பிள்ளை இராமதாஸ், திரு கனகரத்தினம் இரவிச்சந்திரன் ஆகியோர் வீடியோ படமெடுத்து பீலபெல்ட் தமிழாலய விழாக்களுக்கு உதவுபவர்கள்.

பஞ்சாவது ஆண் நுவிழா
பீலபெல்ட் குழுவாயம்
Zehn jähriges Jubiläum der tamilischen Schule Bielefeld

26.05.2004 um 15.00 Uhr

Aula des Cecilgymnasiums
Nieder-mühlenkamp 5
33504 Bielefeld

பஞ்சாவது ஆண் நுவிழா
பீலபெல்ட் குழுவாயம்
Zehn jähriges Jubiläum der tamilischen Schule Bielefeld

விழாக் குழுவினர் 2004

திரு நல்லையா, திரு இராஜகுலநாதன், திரு ரவிமோகன்
திருமதி சேவியர், திருமதி அல்பிரட், திருமதி இராமதாஸ், திருமதி சிவகரன், திருமதி தவச்செல்வம்

தமிழாலய வளர்ச்சிப் பணியில் பங்கெடுக்க பீலபெல்ட் சமூகம் என்றுமே தயங்கியதில்லை. பத்தாண்டு நிறைவு என்றதும் தத்தம் வீட்டு மங்கல நிறைவாக, பீலபெல்ட் தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுவதுமே விழாக் களை கட்டி நிற்கும் மனக் கோலமே எங்கும் விரவி நிற்கிறது. விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தவேண்டும் என்ற தவிப்போடு வந்து, தலைக்கொரு வேலையைத் தமதாக வர்த்துக்கொண்டு தமிழ்ப் பரணின் பந்தற் கால்களிற் கொடிசுற்றினர் சிலர். பந்தலில் பன்னவேலைப் பாய் பரத்தினர் சிலர். நறுக்கோலை ஏந்தி ஊரை அழைத்தனர் சிலர். சங்கொலித்து உலகுக்குக் கூவினர் சிலர். பிள்ளைகளின் கலை அறுவடையை வாராவாரம் பயிற்சிப் போரடித்தனர் சிலர். ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியாய் நெல்மணி குவித்தனர் சிலர். விழாவன்று ஊர்கூடிப் புதிர் உண்ணும் விழா மண்டபம் களைகட்ட வழி சமைத்தனர் சிலர். இந்தச் சிலருட் சிலரே, புதிர்ப் பாணைப் பதச் சோறாக இங்கே தமிழாலய மாணவர் - ஆசிரியர் - பெற்றோர் - நிர்வாகத்தினர் ஒன்றியத்தின் கைகூப்பலைப் பகிர்கிறார்கள். நிழலாய் நிற்கும் மீதிச் சிலர் இதய நிழலில் இதம் பெறுகிறார்கள்.

தமிழ்ப்பரணுக்கு
குடைநிழல்

Jaffna Stores

Feilenstraße 8
33602 Bielefeld

tel: 0521 174794
fax: 0521 174797

Sahanan Video
Photo & Video in Digital

Bielefeld

tel: 0521 9886965
017 07089368

64

Ronaldo Pizza Taxi

Artur - Ladebeck - straÙe
33617 Bielefeld

tel: 0521 1438801

New Orleans

Feilenstraße 31
33602 Bielefeld

tel: 0521 5212580
fax: 0521 5212582

www.new-orleans-bielefeld.de
email: info@new-orleans-bielefeld.de

அப்பா அம்மா கட்டாயப்படுத்தித்தான் தமிழ் படித்தேன். இப்பொழுது தான் அதன் தேவை புரிகிறது. தமிழில் பேசும் போது திருப்தி ஏற்படுகிறது. அப்பா அம்மாவுடன் மனம் விட்டுப் பேச தமிழ் தான் வேண்டும்.

சுபா 21வயது

நாங்கள் தமிழர், எங்கள் நாட்டுக்கு என்றோ திரும்பிப் போகத்தானே வேண்டும்! தமிழ் படிக்க வேண்டுமா என்று தமிழாக்கள் எப்படிக்க கேட்கலாம்!

டிலானி 19வயது

நூல்களைப் படித்துப் பயன் பெறுகிறோம். அராங்கக் கலைகளைச் செயன்முறையில் கற்கிறோம். அங்கே கூட்டு முயற்சி இடம்பெறுகிறது. அதுவும் வாழ்க்கைக்கு உதவும் கல்வி தானே!

ரஸ்மி 18வயது

நிறையத் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தம்மிடையே தமிழ் பேசுகிறார்கள் இல்லை. டொச் பேசுகிறார்கள்! ஏன்? இது தவறு! தமிழ் எங்களுடைய தாய்மொழி. எமக்கிடையில் தமிழிலேதான் பேசவேண்டும்!

சுதி 19வயது

சிதறிவாழும் தமிழ்ப்பிள்ளைகள் தமிழ்ச் சமுதாயமாக ஒன்று கூடி வாழ்வதற்கு தமிழாலயங்கள் தளம் அமைக்கின்றன.

புலாணி 18வயது

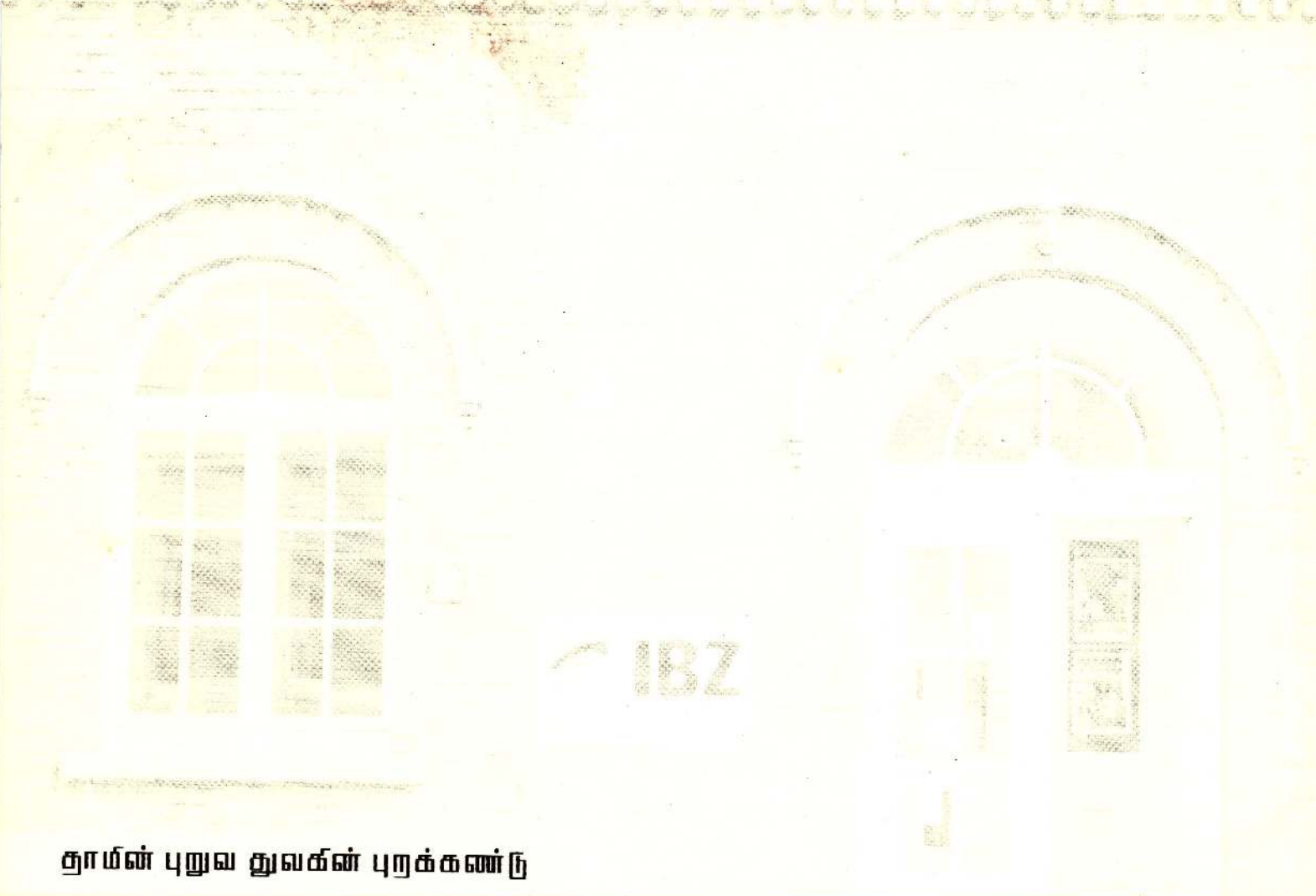
தமிழ்க்கலைகளைக் கற்பதற்கான வாய்ப்புமிகப் பெரிய விடயம். கல்வியும் கலையும் இங்கே சம கவனிப்புப் பெறுகின்றன.

தீபகதினி 16வயது

இங்கே பிறந்து, தமிழ் கற்று, தாமே கற்பிக்கத் தொடங்குவது தமிழ்க்கல்வி ஊட்டலை இவர்கள் அடுத்த பரம்பரைக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான வளர்ச்சிப்படியாக அமைகின்றது.

முள்ளையன் 32வயது

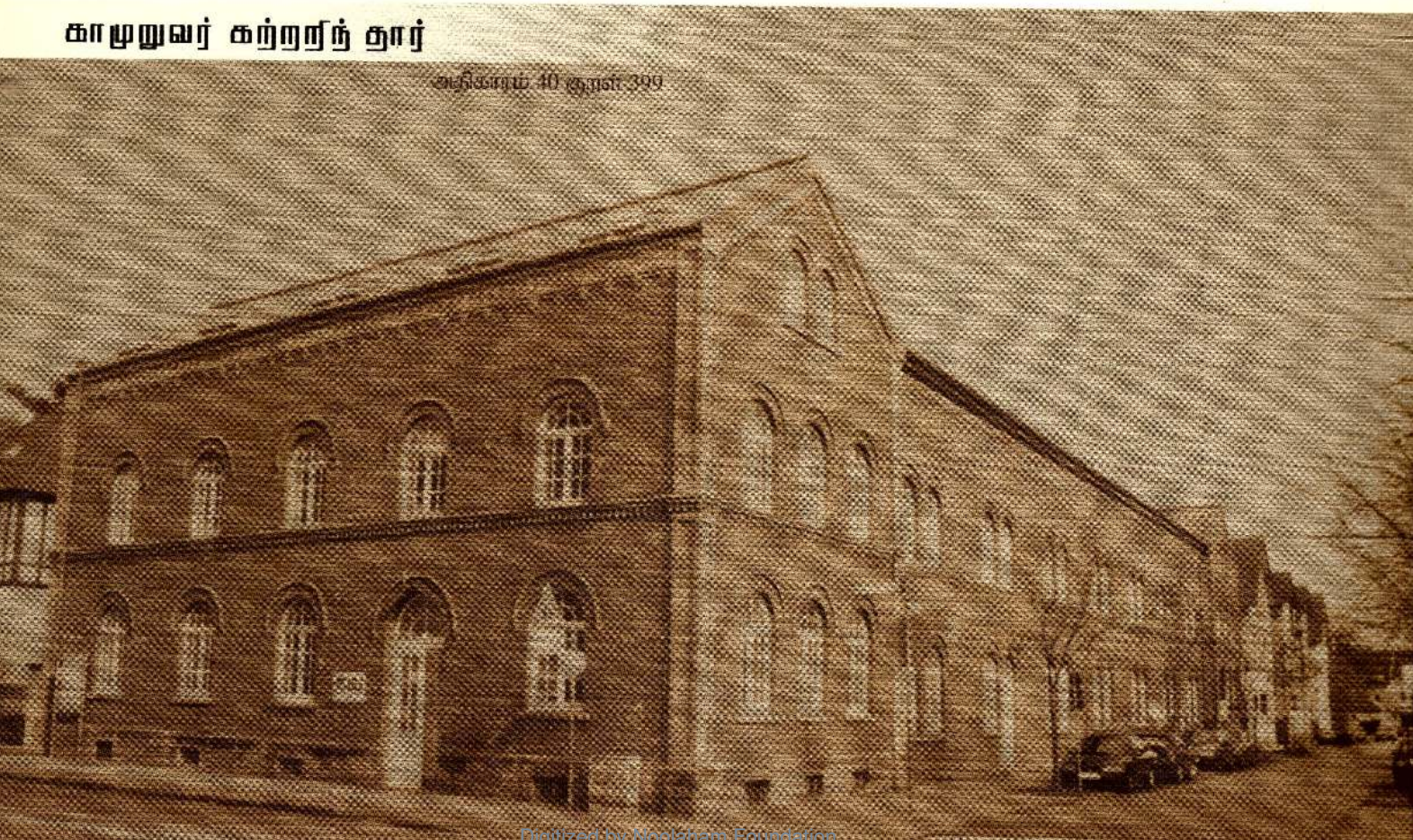

தூய்ன் புறுவ துவகன் புறக்கண்டு

காழறுவர் கற்றறிந் தூர்

அதிசாரம் 40 குறள் 399

Digitized by Nostriam Foundation

Tamilische Schule, Postfach 10 28 02, 33528 Bielefeld. Tel: 0521 892240